

Farsang

1 9 3 4

Magyar Cserkész

SZERKESZTI:
Dr. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

XV. ÉVF. 3. SZ. 1934 FEBRUÁR 1.
Ára 50 fillér

ÁBRAN

1 9 3 4

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS ÓRAI:

A Magyar Cserkészszövetség központja hivatalos óráit január 15-től kezdődően hétfőn, szerdán, pénteken 9—1 óráig és délután 4—7 óráig; kedden, csütörtökön és szombaton 9—2 óráig tartja. Az utóbbi napokon délután az elnökség, a gazdasági és pénzügyi csoport egy-egy ügyeletes tisztviselőt rendel ki. Pénztári órák: naponkint 9—1 óráig, hétfőn, szerdán és pénteken 5—6 óráig.

A központi vezetőség tagjainak hivatalos órái a következők:

Dr. Achtzehner József, a társadalmi ügyek intézője: hétfőn, pénteken délután 5—6-ig;

Dr. Batori József, rover-cserkészvezetőtisz: szerdán délután 4—6 óráig;

Éry Emil, kisleány-vezetőtisz: kedd, szerda, péntek délután 5—7 óráig. Telefon: délelőtt: 31—8—91, délután 97—0—35;

vitész Faragó Ede, orsz. cserkészvezetőtisz: naponkint 9—1 óráig és hétfőn, szerdán, pénteken délután 4—6 óráig (kivéve vidéki utazásait).

vitész Farkas Ferenc, elvi és szervezési ügyek vezetője: hétfőn, szerdán délután 5—7 óráig, egyébként telefonon: 97—1—37;

Dr. Herman János, öregcserkész-vezetőtisz: szerdán délután 5—7 óráig, egyébként telefonon d. e.: 32—5—97, d. u. 95—0—44;

Kolozsvári Béla, vízcserkész-vezetőtisz: szerdán délután 4—6 óráig, egyébként telefonon délelőtt 85—0—60;

Dr. Kosch Béla gazd. főtitkár: naponta 9—1, hétfőn, szerdán, pénteken 4—7 óráig;

Dr. Koszterszitz József, a Magyar Cserkész szerkesztője: szerdán délután 4—6 óráig;

Kun Attila, személyi ügyek vezetője: szerdán délután 4—6-ig;
Dr. Major Dezső, országos ügyvezető főtitkár, ideiglenes ügyvezető elnök. (Betegszabadságon.)

Dr. Márkus Miklós, pénzügyi vezető: kedd, szerda, péntek délután 5—7 óráig; telefonon délelőtt 8—1/2 10 és 1—1/2 3-ig: 51—3—11;

Dr. Molnár Frigyes, külföldi ügyeket intéző főtitkár: kedd, csütörtökön délután 4—7 óráig;

Dr. Nágel Edgár, jogtanácsos: hétfő, szerda, péntek délután 5—7 óráig;

Dr. Papp Antal, országos elnök: szerdán délután 1/2 5—1/2 6-ig;

Dr. Sztrilich Pál, h. vezetőtisz, országos ügyvezető elnök h.: hétfő, szerda, péntek délután 4—6-ig;

Szundý Géza, testnevelési-vezetőtisz: hétfő, péntek délután 6—7 óráig;

Dr. Temesy Győző, rádió- és propagandavezető: szerdán délután 1/2 5—1/2 6-ig, egyébként telefonon naponta 2—1/2 4 óráig: 50—8—16;

Ulbrich Hugó, országos társelnök, cserkészrepülő-vezetőtisz: hétfő, szerda, péntek délután 5—7-ig;

Dr. Zsembery Gyula, országos társelnök, országos ügyész: szerdán délután 3—5 óráig;

Apródközpont: hétfőn délelőtt 10—1 óráig, szerdán, pénteken délután 4—7 óráig;

Farkaskölyök központ: kedden 6—7 óráig;

Kiscserkész központ: kedden 6—7 óráig;

Fiatalközpont: kedden 6—7 óráig.

Pályázat.

14 éven aluliaknak: Olvassátok el az „Időgépen“ című igaz történetet és írjátok meg elbeszélés alakjában Mucó további kalandjait.

14 éven felülieknek: Eresszéték neki a fantáziátort és az „Időgépen“ című elbeszélés alapján írjatok tetszés szerinti formában és terjedelemben folytatólagos fantasztikus elbeszélést. Tobzódnia kell benne a humornak és a fantáziának.

Mind a két pályázat első díja, hogy az elbeszélést (vagy, ha nagyon hosszú, akkor szemelvényeket belőle) leközlí a Magyar Cserkész és honoráriumot fizet érte. Második díj 5—5 pengő. Harmadik díj: 2—2 pengő. Iratok és költők előre!

ENRIILO-nak

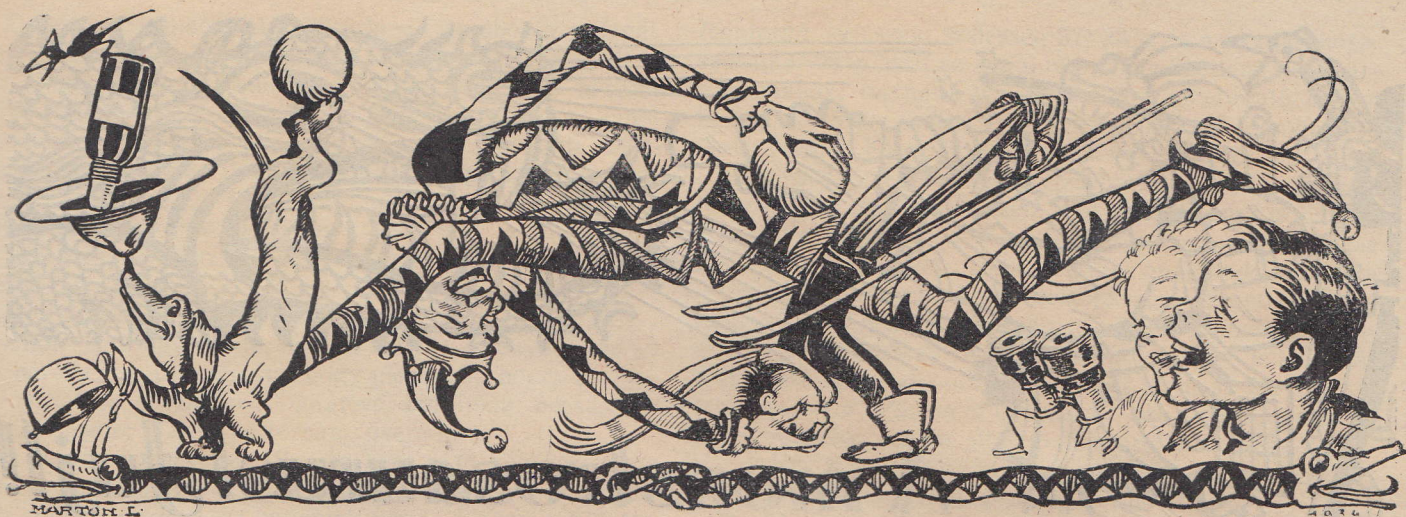
a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyárában.

MAGYAR CSERKÉSZ

a lilimos ifjúság lapja

Budapest, 1934 február 1. XV. évf 3. sz.

Mottó: A cserkész vidám.

Sokoldalú kívánságnak engedve, a farsangi szám vidám részének szerkesztéséhez társul vettük Dudikát, aki ajánlatunkat nagyon kegyesen fogadta és kijelentette, hogy régen várta már ezt a felkérést és nagyon csodálkozik, hogy nekünk, akiket egyébként eléggé okos embereknek ismer, ilyen későn jutott az eszünkbe. A farsangi szám humoros részéért tehát a szerkesztőség semmiféle felelősséget nem vállal. Ha jó, Dudikát dicsérjétek; ha rossz, ő tartsa a hátát. Howgh!

VEZÉRCIKK Irtam én, Dudika.

Szeretve tisztelt barátjaim!

Reméllem, minnyájan ot voltatok a jamborén. A ki nem volt ot, az is mongyahogy ot volt mer ha nemvoltot az szégyenn. És a ki otvolt az mostan nyugati műveltségü férfiju mer sokk nyugati nemzetekel barádkozot. És a nyugatiak nem mongyák, hogy te hanem aszt mongyákhogy ön uram. Ezérd legyünk nyugati műveltségü férfijuk és mondgyuk egymásnakk ön uram.

Szeretve tisztelt barátjaim!

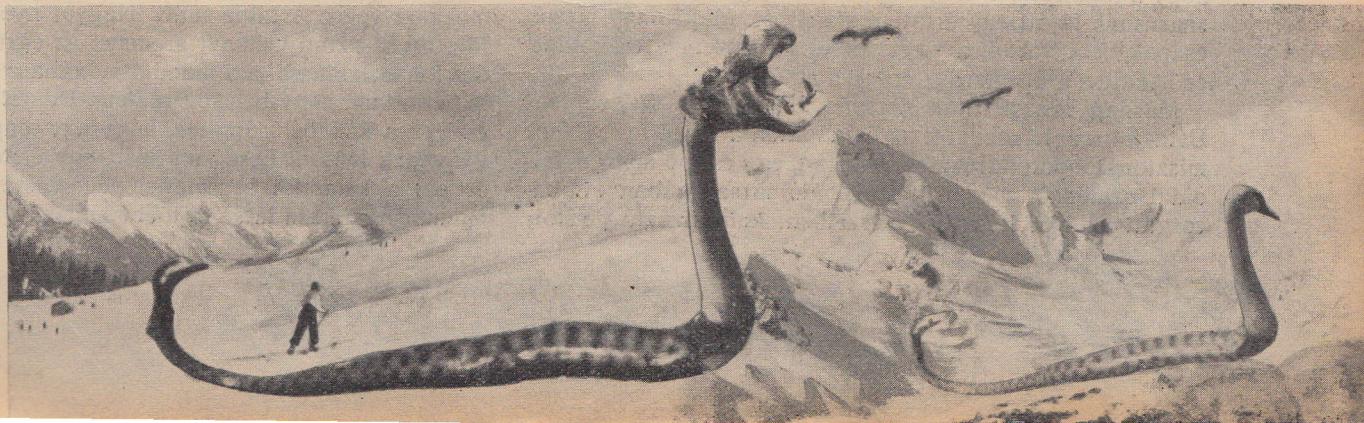
Esztet a lapott mosdan én szerkesztem merd én kittünö költő és irnok vagyokk. Eszt én mindig tuttam, csak atanárrur nem tutta meg apapa, merd ők csakk asztat tuggyák, ami nem jó és a jót nem láttyák meg. Esztet ugy hívjákhogy rövidláltás. De mosdan én szerkesztek és meglálttyák önök hogy mijen szép lessz az ujságg. És ha valaki nem elégg művelt és nem láttya hogy szép az ujságg az egy nagy ökör de ne árulja el hanemm mongya hogy szép.

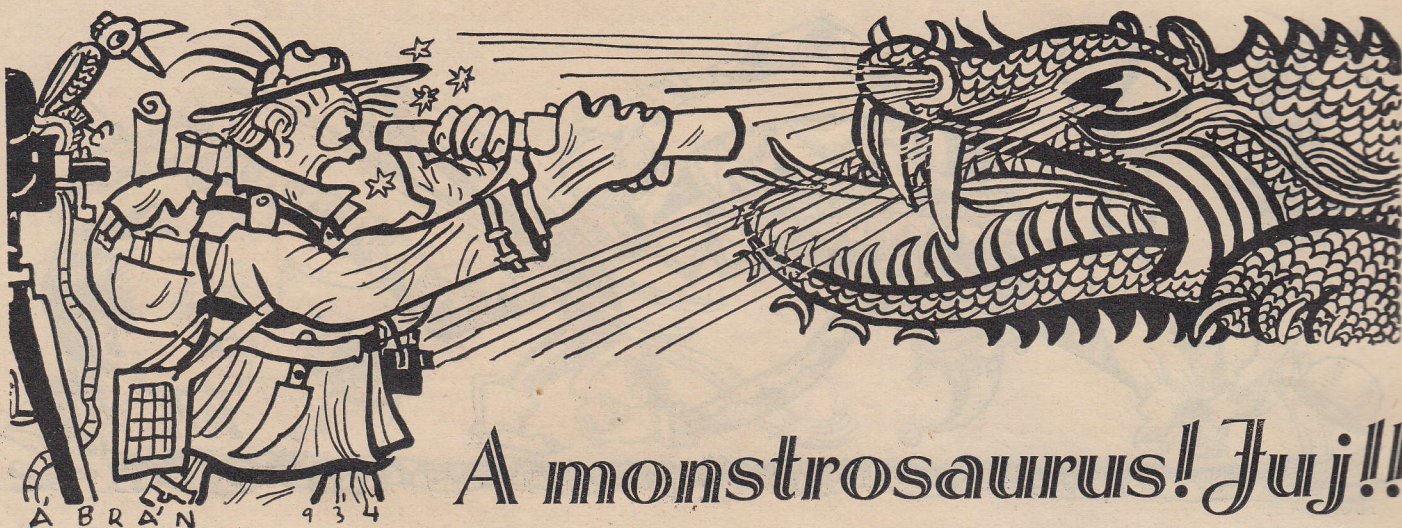
És legyenek jó cserkészek merd cserkészfiüké a jövő cserkészfiüké a remény.

Vezércikből enyi elég. Nem?

No azért. Minek ide sokatt írni?

A lochnissi csodaszörny, meg a fia. A Magyar Cserkész fényképészének, K-y R-nek felvétele.

A monstrosaurus! Jujj!!

Karácsony hetében egy titokzatos skótszági tóban új, vízözönelőtti szörnyeteg tűnt fel. (Ostobaság, mi? Vízözönelőtti, tehát régebbi minden más élőnél, és mégis új! De mit csináljunk, ha egyszer igazán így van!) Megette a szegény skótok kecskéit, halálra ijesztette a gyengéd lelkületű sofföröket, akiknek autója pont a tópartján kapott defektet, és maga köré izgatta Anglia minden valamire való tudósát. Azóta kutatják.

A Magyar Cserkész legfőbb gondja az lévén, hogy a fiúk a legmodernebb tudományos felfedezéseket első kézből tőle kapják, fáradságot és költséget nem kímélve, elküldte hát legkiválóbb riporterét és egy vállalkozószellemű rajzoló művészt, hogy az ő-szörnyeteg: a monstrosaurus ügyét kivizsgálják. Ime a beszámoló.

I. Dudika megeteti a monstrosaurust.

(Dróttalan kábeltávírat a tett színhelyéről.)

Dudi a rádiója mellett ült és Maugli történetét olvasta egy borzasztóan összeszagotott, ócska könyvből. A rádió nem szólt. Elromlott. A könyv következő lapja hiányzott, éppen ott, ahol Kaa a majmok városába indul, hogy Mauglit megmentse. Dudi az életet értelmetlennek és sötétnek látta és búnak érezte borzas fejét.

Megcsendült a telefon.

— Halló! Tessék? Ki beszél?... Á, miszter Dondorondrumdrum?... Örvendek a szerencsének! Tessék parancsolni!... Igen... Igen!... liigeen??... Te-te-tessék?... Miiicsoda?... Óskori lény a Fertőben? Jé! És mekkora volt?... Hu-huszonöt mé-méter? Juj!... Hát igen, hajlandó vagyok felkutatni ezt az egyént és kiszolgáltatni őt az igazságszolgáltatás erejének. (Ha merem.) Találkozás holnap reggeli után az olasz cukrászda előtt. Tessék hozni teher szállító repülőgépet, sok spárgát, egy darab szalonnát, meg egy lepkefogót a szörnyeteg számára és egy tábla csokoládét nekem. Igen. A nagyobb táblát jobban szeretem. Tehát a vizontlátásra! És a csokoládét el ne felejtse!

Letette a kagylót.

— No ebbe szépen belepottyantam. Csak az vigasztal, hogy a jó miszter bizonyára felöntött a garatra és monstrosaurusnak látott egy ártatlan vízisiklót. Majd nagy lármát csapok, felkavarom a vizet, aztán megeszem a csokoládét és hazajövök. Mégis csak érdekes az élet.

Másnap reggeli után pompás 220 lóerős, 12 hengeres Béta-Julia autó robotgott az országúton a Fertő felé. Benne miszter Dondorondrumdrum mellett, egy csomó spárga, féloldal szalonna, meg egy lepkeháló társaságában ott kucorgott Dudika teljes fegyverzetben: kutyariasztó pisztoly

és rozsdás „mindentudó” cserkészbicska az övében, keze a reggeliről maradt fél kiflit szorongatta. A miszter kézzel-lábbal magyarázta a tényálladékat:

— Tegnap este autómmal a Fertő mellett robotgattam, mikor a víz ismeretlen mélységeiből hirtelen félelmetes hulló bukkant fel. Orrlyukai harsogó vízoszlopokat löveltek, szemekben kaján éhség és düh lobogott, farkával a hullámokat verdeste és forró torkából rekedt hörgés tört elő. Az országút ott közvetlenül a víz partján vezet el és a szörny elképzeltetlen lendülettel oly gyorsan kapaszkodott ki az útra, hogy az összeütközéstől csak a soffőr lélekjelenléte mentett meg bennünket. Tíz méternyire a szörnyeteg előtt csikorogva állt meg a kocsis és abban a pillanatban az állat óriási állkapcsait kitátva, támadásra indult. Szerencsére Jack, a sofföröm, londoni fiú, aki már tízéves korában kofákkal és rendőrökkel harcolt és állítása szerint soha ijedtségtől gyorsabban nem dobogott a szíve. Most is ásított egyet és nyugodt mozdulattal bekapcsolta a reflektort s ugyanakkor a „Halló Tipperary” ütemét játszotta le a háromhangú autókürtön. A szörny megtorpant, szemében a rémület tükröződött és pillanat alatt óriási loccsanással elűnt a habokban. Amint hazaértem, azonnal telefonáltam önnök és most telve vagyok izgatott kíváncsisággal.

(Dudi is úgy érezte, hogy telve van izgalommal és heves vágyat érzett, bár minél messzebb lehetne innen, lehetőleg valami jó magas hegy tetején, ahol nem táncolnak tengeri szörnyek a „Halló Tipperary” dallamára.)

Feltűnt a Fertő s az autó már közvetlenül a víz partján nyelte a kilométereket.

Hirtelen zökkenéssel megállt a kocsis és a soffőr az országútra mutatott.

— Itt történt, kérem.

Dudi támoilyogva szállt ki az autóból, kezében a riasztópisztolyt szorongatva. Miszter Dondorondrumdrum az útszéli puha földben látható dézsanagyságú nyomokra mutatott: Látja kérem, itt jött ki a vízből. Ott állt az autó és itt még látni a pneumatik nyomait, amint nagy félkörben kerülve, továbbszáguldottunk Sopron felé. Most szíveskedjék kicsalni a vízből és ellátni a baját.

Dudika úgy érezte, hogy a jó soproni országút hullámmozgást végez a talpa alatt. Nagyot nyelt, megvakarta a füle tövét, aztán behunyt szemmel az égre pillantva, csendes fohászodással azt mondta magában: Csúnya ügy, rém buta voltam, hogy belekeveredtem. De azt nem fogja megérni ez a kákabélű anglus, hogy egy magyar cserkészfiút gyávanak lásson. Lesz, ami lesz, egy életem, egy halálom, de ezt a kalandot becsülettel végigcsinálom. Isten veled, mamám, sohasem látsz te többé engemet!

Csendes rezignációval szedte ki az autóból a spárgát, lepkehálót, szalonnát és letelepedve az országút szélére, siralomházi hangulatban kanyarított belőle a rozsdás „mindentudó” cserkészbicskával. Jack, a soffőr, kurta pipájából bodor füstfellegeket eregetve, kíváncsian várta a történendőket. Miszter Dondorondrumdrum pedig lázas sietéssel készítette elő filmfelvevő gépét és öt tekeres filmet rakott sorba az autó párnáján.

Vízen és víz alatt mélységes csend. Szellő se rezdül, a Fertő felszíne, mint a tükör.

Multak a percek.

Dudi végre úgy érezte, hogy a helyzet — enyhén szólva — neveléses. Elhatározta, hogy mozgásba hozza az eseményeket és a szalonnát félretéve, csábítóan, édesen füttyülni kezdte: „Gyere ki rózsám, gyere ki...”

A Fertő vize mozdul. Messze bent a tó közepén egyre növekvő hullámgyűrűk indulnak hömpölyögve a part felé. Víz zúgása, partot verő hullámok robaja közben rémületes, pikkelyes nagy test emelkedik ki a mélyből és ijesztő gyorsasággal közeledik a part felé. Nyomában habzó hullámhegyek tornyosulnak.

Dudika elejti rozsdás „mindentudó” cserkészbicskáját és égnek meredő hajjal, elfehéredő ajakkal suttogja: Szent ég! A saurus!... A soffőr átteszi a kurta pipát a jobb agyaráról a balra. Miszter Dondorondrumdrum lázas gyorsasággal forgatja a mozigép karját. A szörny tátott szájjal közeledik, szájából elővillannak hosszú, éles fogai.

Dudit megszállja a halálba indulók vak bátorsága. Feláll, jobbjaiban meglengeti a fehér lepkehálót, balkeze magasra emeli a szalonnát.

A monstrosaurus a parthoz közeledve, lelassít, szája becsukódik, ellenben orrlyukai kitágulnak és kéjjel szíjja be a füstöltzalonna fenséges illatát. Dudi ledobja a lepkehálót és most már a szalonnát lengeti, lengeti $\frac{3}{4}$ taktusban a szörnyeteg felé. Ez kidülledő szemmel bámul az izes falatra, óriási nyelve sercege nyalja a szája szélét és csámcsogva, nyögve pihen a víz felszínén, mint az izes falatra éhes sipszikutya. Miszter Dondorondrumdrum villámgyors mozdulatokkal új filmtekerestöm a gépébe, a soffőr pedig megtömködi pipájában a tüzes zsarátnokot.

Dudika a villámgyors meglátások és még gyorsabb tettek embere. Egy pillanat századrésze alatt kezében a rozsdás „mindentudó” cserkészbicska. Hosszú, vékony szelvet kanyarít a szalonnából és nagy ívben hajtja be a vízben leső szörny felé. Az csettintve kapja be és vinnyogva kér újabb adományt. Dudi etet, a miszter pedig, míg harmadik, majd negyedik tekeres filmjét felhasználja, újjongva gondol a világsikerre, amelyet szenzációs felvételével aratni fog.

Nincs az a szalonna, amely el ne fogyna egyszer. És nincs az a monstrosaurus, amelyet szalonnával úgy jól lehetne lakatni, hogy többet ne kérjen. Elfogyott a szalonna, elfogyott a film, kiégett a pipa és az autó pöfögve indult vissza Sopron felé. Két kilométeren át kísérte őket kérő szüköléssel a mély vizek szörnyetege, azután lógó nyelvel, elfulladó lélekzettel ballagott vissza a Fertőhöz és könnyei végigöntözték a jóféle országutat.

Miszter Dondorondrumdrum filmje farsang vasárnapján kerül világszerte bemutatásra. Dudi pedig megette a csokoládét és bekerült a történelembe és a természetrajzba.

Szenti Jankó.

II. A monstrosaurus, mint olyan, különös tekintettel a 20. századbeli Jura-korszakra.

(Akadémiai székfoglaló az Academia Mucsana díszgyűlésén.)

Nagytudományú és fenkölt Uraim!
Amidőn a 20. század forgatagában

fennforgó, az északi szélesség 57° 28'-e és a nyugati hosszúság 4° 06'-e alatt az angol birodalom Scotland nevű tartományának Iverness városa határában elterülő 37 km hosszú és 15 km széles, északkelet-délnyugati irányú Loch Ness tavában hosszabb tartózkodásra letelepült s a laikus újságolvasó tömegetől tévesen vízözönelőtti időkből itt felejtett csodaszörnynek nevezett négy lábú uszonyos tengeri emlősállat, tudományos nevén Monstrosaurus Dudicae Spectabilis természetrajzi és élettani adatainak közelebbi ismertetésére rátérni óhajtandok, jelszól az antik kultúrvilág legintelligensebb népének, a populus Romanusnak tudományos körökben ismert és méltányolt ősi felkiáltását kívánom a nagy tudományú és fenkölt társaság elé terjeszteni, miszerint „Panem et circenses!” azaz, pardon, ez nem ide vonatkozik, hanem „Procul este profani!”, azaz vulgáris nyelven s a tudatlan köznép terminológiája szerint: aki nem ért hozzá, fogja be a száját.

Nagy tudományú és fenkölt Uraim!

Már a régi rómaiak is behatóan tanulmányozták az ultrasuprajura korszak flóráját, faunáját és különleges állat-specieseit és bár Plinius, Menenius Agrippa, Sulla, Romulus, Hannibal, Hadsrubal, Petrarca, Rafael, Aesopus, Sehe-

rezadé, Dante, Dumas és Chonmór ide vonatkozó tudományos könyveiben egészen közeli vonatkozásokat hiába keresünk, mindazonáltal meg kell állapítanom, miszerint a monstrosaurus, bár látszólag rokonságban látszik lenni a rhamphorhynchusokkal, campylognathusokkal, dryptosaurusokkal, sőt a krokogyélusokkal is, mindennek dacára ezektől független, önálló családnak leszármazottjaként lép a tudományos világ szemei elé.

Nagytudományú és fenkölt Uraim!

A monstrosaurus semmiféle más állathoz nem hasonló, kutyafejű, sárkányfarkú, gyíklábú, rozsmárfogú, halpikkelyekhez hasonló szaruképződményekkel fedett testű vízi-emplősállat. Hossza feje és farka nélkül 12 m 22.5 cm. Feje testéhez képest feltűnően kicsiny: csak 3 m 48.06 cm hosszú és súlya megközelítő becsléssel 16.583 q. Farka hossza meghaladja a 9 métert, sőt 47.35 cm-rel néha túl is haladja azt. Testének összhosszúsága ilymódon 32.987 m-re tehető, ami, tekintve, hogy a boa constrictor nevezetű óriáskígyó kedvező életkori körülmények között 32.988 m-re is megnőhet, nem mondható feltűnően óriási testmértéknek. Szemével néz, fülével hall, táplálékát fogaival ragadja meg és rágja szét, a szétmorzsolts eledelt torkának közvetítésével a gyomrába szállítja, ahol annak emészthető részeit megemészti. Négy lábát felváltva emelgetve rakja le a földre és így eszközli helyváltoztatását. Lábai között uszonyt hord, melyek segítségével a vízben is képes tovahaladni. Nyelvvel a száját nyalja, farka pedig kizárólag a hullámok csapdosására szolgál. Hátán tarajos vonulat az állatvilágban elfoglalt előkelő helyének ékes bizonyítéka. Fejét

magasan hordja, hogy két székelő stílusban faragott szarva előnyösebben érvényesülhessen. A tenger vizének sóartalma ellenében szeme szivárványhártyájának biztonságát feketekeretes szemüveg, tudományos nevén zwicker orientalis viselésével biztosítja. Megjelenése rokonszenves, járása kecses, hangja üdítő.

Nagytudományú és fenkölt Uraim!

A monstrosaurus fentebb említett lényének egész melegével vonzódik a skótok kecskéihez és a skótnék juhaihoz és csirkéihez. Utóbbiakat többnyire párosával nyeldesi, ha csak ösztönös félelmük intó szavát követve, az ól című tartózkodási helyükre nem vonulnak előre. Legnagyobb ellenése a skót és az autósóffőr. E két kellemetlen species kihalását bízó nyugalommal várja. Ellensége továbbá a riporter officinalis nevezetű kétlábú élősd, amely a világsajtót téves adatok közlésével állandóan helytelen irányban befolyásolja.

Nagytudományú és fenkölt Uraim!

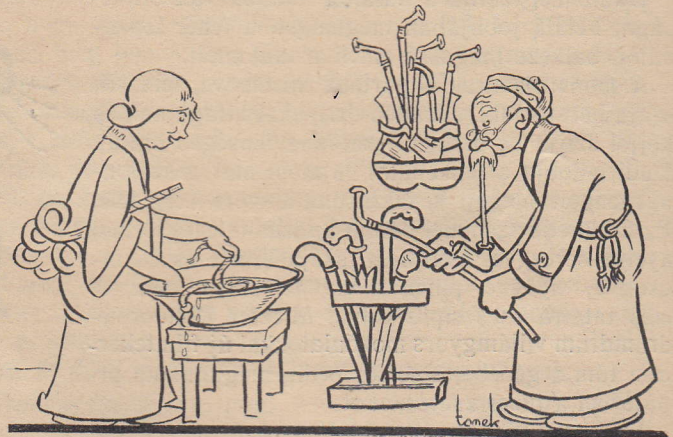
E rövid, de a lehetőség határain belül részletes és pontos theoretikus beszámoló befektetve legyen szabad mély tisztelettel felszólítanom a nagy tudományú gyülekezetet, méltóztassanak a tudomány e csarnokának elhagyása érdekében becses előkészületeiket folyamatosan helyezni, hogy a XX. század júrakorszakának e kiváló állat-egyedét a természet műhelyében, saját miliójában bemutatni szerencsém lehessen.

Lejegyezte: Pursi.

Ellenjegyezte: Szektor.

Rosszsont Ferkó készül a bizonyítványkiosztásra.

A papa is.

LEVÉL ÖCSIKÉHEZ.

(Sterilizált, helyesírási hibáktól nagy ügyel-bajjal megtisztogatott irás.)

Kedves Öcsike!

Azt kérdezed a Magyar Cserkészttől, hogy ha kirándulásra mentek és öltözködöl, kinek kell szót fogadni: anyukádnak-e, vagy az őrsvetődnek. Hát én azt mondom neked, hogy anyukádnak. Mert anyukád téged már akkor öltöztetett, amikor minden ruhád még csak egy fehér lepel volt, amit a rómaiak tógának hívtak, de kis gyereknél ma valahogyan másképpen hívják. Tehát anyukád jobban tudja, hogy mi való neked, mint az őrsvetőd. És azért is, mert az őrsvetőd csak a fejét csóválja és szomorúan néz, ha nem fogadsz neki szót, anyukád pedig gyengéd kezével pofonüt. Reálpolitikusnak kell lenni, Öcsike. A reálpolitikus-szabály azt mondja: aki erősebb, az okosabb is.

Ha tehát kirándulni mentek, anyuskád parancsa szerint fogsz öltözködni. Így:

Lábadra két harisnyát húzol, erre bakkancsot. A Rozi majd kivieszolja és bekeni kulimással, hogy ne legyen vizes. Két nadrágot húzol hideg ellen is, meg azért is, mert télen mindig számítani kell rá, hogy elesel, és ilyenkor jobb, ha minél vastagabb dolgok védenek. Aztán fehér inget, rá barhet-inget, rá kis mellényt, rá cserkészinget, rá szvettert, rá kiskabátot, rá nagykabátot, rá cserkészgallért. Kezedre kesztyűt, rá síkesztyűt. Füledre védőt, olyat, mint a rádióhallgató. Fejedre sportsapkát, rá cserkészkalapot. Nyakadra sált jól körülkötvé. És a bakkancsodra a galocsnit okvetlenül ráhúzd. A szemedre is kell az autószemüveg, mert másképp ráfúj a szél.

Ha így felöltöztél és mégis megfázol, akkor nem is vagy te igazán cserkészfiú.

Ölel barátod

Hájfejeő Dudika.

ERDŐSZÉLI IDILL

Tarajos sziklaóriás alatt
kis törpe viskó — a lábához odabújva —
rozant, csupasz, bordás falak,
innen szellő is tovaújjja.

Fű zöldül esőrágta rossz tetején,
kéménye gyantás, hamuszín füstöt ereszt
s vigan bodrozzgat fel sok füstgerezd.

Lélekvesztő inkább, mint ház, e hely, —
de benn: mókázik éppen valaki
s kintről rá gyermekacagás felel.
Kislány, piros köténybe, pár éves alig,

nevet, futkos, játszogat édesen
és tapsikol, tipeg-topog —
szememmel fönn a magast keresem,
megborzadok s szívem kinzón dobog.

A sziklát nézem odafönn,
ahogy szörnyű taréja kihajol;
az örökké ott csüggő zord halált —
fenyegetőn és komoran
s a szám remegve szóltan felkiált:
Vigyázzatok, vigyázzatok ti ott alól!
Ha egyszer ez megindul és rohan,
rohan s a mélybe gördül . . . Mihály László.

Napoleonffy, a papucshős

(Farsangi tréfa.)

Kellékek: 1. Színpadunk mező-bokros hátterét úgy állítjuk fel, hogy az alsó széle körülbelül 50—75 cm-re legyen a padozattól. Az így támadó rést elülről a vászonfaltól mintegy 15—20 centiméter távolra felállított bokorsorral leplezzük el. Ez szintén kulissza!

2. Előkészítünk 5—6 darab 1 m hosszú, keskeny léceket, melyeket lehetőleg zöldre festünk. Ezek végére szereljük fel a „vitézeket“, azaz a papucsokat. Még pedig minden léce végére merőlegesen, „T“ alakban rövid, a papucsok szélességének megfelelő lécecskét szegezünk mozgathatóan. Két végéről spárga lóg le, mellyel a lécecskét hintaszerűen húzogathatjuk. Ezekre a lécecskékre felfüggesztjük orrával felfelé a papucsokat (apró szeggel, ragasztóval, stb.), úgy hogy az összetartozó párok szorosan maradjanak. Így elérjük azt, hogy a spárga húzogathatása által a papucsok hol jobbra, hol balra tesznek félfordulatot.

Előkészület: Az így előkészített papucsos léceknek gazdát keresünk, folytatólagos sorszámokkal elnevezzük s aztán a színpal mögé ültetjük őket. Ezek a léceket a színpal elé dugják s azt merőlegesen felfelé tartva, azt a látszatot keltik, mintha a papucsok a festett terepen állnának. A terepen azután Napoleonffy utasítására jobbra át, balra át fordulatokat végeznek; előre, hátra indulnak (azaz a lécekkal viszik a mondott irányba a papucsokat s a spárga segítségével végrehajtják a mozdulatokat).

Jelmezek és személyek: Napoleonffy: hatalmas fekete napoleon-sisakkal, mérőföldjáró csizmával, egyébként cserkészruhában jelenik meg; főzőkanál a hadvezéri pálca.

Ugronc: bohócruhájának nadrágjában, cserkészingben, kezében álarcával, félig felöltözötten lép színre.

Előadás:

Ugronc (az üres, de nyílt színre beesik, hadonászva, ijedt ordítással, kifulladásal):

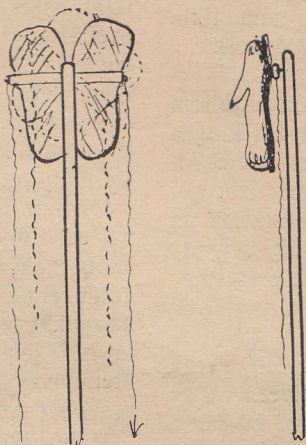
Piff-paff; piff-paff; csihi-puhi!!
Jaj nekünk!! — Napoleonffy!!

(hirtelen észreveszi, hogy nyílt színpadon van; meghökkenve):

Ó, bocsánat! — Jaj, hol vagyok?
Hol beszélek, mit is mondom?
(körültekint, homlokát simogatja):

Én Uram, én Karneválom!...
Hisz már a színpadot járom!!
Pedig öltözékem sincsen
gáncsnélküli egész rendben!

(néhány lépést tesz):

A papucs-szerkezet.

Képzeljék csak, Hölgyek, Urak,
mit takarnak a színpalak,
hogy ily sebbel-lobbal jöttem
s fejem is majd elvesztettem!
A nagy hős; Napoleonffy
seregeit vezényli —
Karnevál Ur öfensége
szüksől s vele árva népe!!
Mosoly megfagy, kéz-láb remeg,
ha mozdul a vészes sereg!
Magam is csak menekültem!
Torkomban még most is szívem!

(Mély lélegzetet vesz, néhány pihenő lépést tesz, majd megáll s folytatni kezdi):

Hölgyek, Urak, ne kívánják...

Napoleonffy (ropogós vezényléssel hirtelen betoppan): Egy-kettő; egy-kettő; egy-kettő...
Ugronc (torkán akad a további szó, s mint a villám, eltűnik a színről).

Napoleonffy (átveszi a terepet s elkezdődik a tulajdonképpeni játék. Nagy lépésekkel járkal fel s alá, majd újból vezényelni kezd):
Előre! Sorakozó!! (Erre a „bokrok“ mögül az odabujtatott és előkészített papucsokat lassan, egy sorban felemelik a színpal mögött ülő fiúk s megállítják közvetlen a bokrok mögött, de egysorban!)

Napoleonffy (örömmel gyönyörködik a szép egyenes sorban, járkal, s közben nagy handa-bandázással vezényelget):
Jobbra át! (Erre a kezelő fiúk meghúzzák a megfelelő spárgát s a papucsok orrukkal jobbra állnak. Új vezényszó:) In-dulj! (Lassan oldalra tőlják a léceket, mintha a papucsok a mondott irányba húzódnának.) Állj! (A papucsok megállnak.) Balra arc! (A papucsok orrukkal ismét felfelé állnak, azaz a spárgát eleresztették a fiúk.) Előre, in-dulj! (Felfelé tőlják a léceket.) Állj! (Megállnak.) Egyes előre! (Az 1. számú papucs előre indul.) Hármas vissza! (A 3. számú papucs lefelé húzódik.)

Ez a játék folytatódik még hasonló vezényszavakkal egy ideig. Ha ügyesen összetanult kezelőink vannak, még parázs összecsapást is lehet megjátszani. Befejezéskor:

Napoleonffy (vezényel): Oszolj! (Mire a papucsok szanaszét ugorva, egymás után eltűnnek a bokrok között. Ő pedig napoleoni léptekkel, mit sem törődve a közönséggel, elhagyja a színpadot.)

(Függöny.)

Taps után a papucsos fiúk léceikkel együtt sorakozva hajolnak meg s Napoleonffy vezényszavára levonulnak a színről.

Bánlaky Ödön.

Egy Jamboreesta könyvtárából sem hiányozhat a IV. Világjamboree emlékalbuma, mert az album lapjainak forgatása közben ismét eléje tárul az elmúlt szép napok ezer szépsége és színes barátaink mosolygó arca. Jamboree Album kapható a Cserkészszövetségben. Ára 5.— pengő.

== IDŐGÉPEN ==

- Készen vagytok?
- Készen.
- Mucó is?
- Én... izé... várjatok csak egy kicsit!...

Mucón látszik, hogy a lelkiismerete nem egészen nyugodt. Amikor tegnap megbeszélték ezt az időgép-históriát, pompás kalandot sejtve, gondolkodás nélkül beleegyezett ő is Góbéval együtt és igazán szívből lelkesedett a tervért. De amint most itt álltak dr. Ikszipzilón laboratóriumának félhomályában és előttük tornyosodott a Wells-féle időgép fantasztikus acéltömege, egyszerre valami összeszorította a torkát és nem bánta volna, ha kimaradhatna az egész ügyből.

— Tudjátok, mégis, nem becsületes dolog ez. Akárhogy magyarázzuk, mégis az a lényeg, hogy ellopjuk Ikszipzilón bácsi időgépét és félek, hogy keservesen megbűnhődünk majd érte. Én inkább itthon maradnék...

— Ó, gyáva nyúl! Pocok! Fé! Nem szégyelled magad?

— Én nem vagyok gyáva. Tegnapelőtt is mind elfutottatok, amikor Baucis anyó jött a söprűvel, csak én maradtam ott és el is vert alaposan, mégsem sirtam. De ez más. Dudi ellop egy gépet és el akar utazni a multba, hogy meggyilkoljon egypár ártatlan embert ok nélkül. Ez már nem stikli, ez gázság, ez bűn és én nem akarok bünt elkövetni.

Dudi elveszítette a türelmét.

— Te barbár, hát én nem vagyok cserkész? Én is tudom talán, hogy mit szabad és mit nem! A nagybátyám időgépét igenis jogom van használni, ha a bácsi nincs itthon. Mi van ebben rossz? Hiszen nem esszük meg ezt a vacak gépet, csak egy kis utazást teszünk vele! És ha sikerül az utunk, ezer meg ezer diákot szabadítunk meg súlyos gyötrelmekről, hát ennél szebb napi jótettet, ha száz évig mindig képzelsz, akkor sem tudsz elképzelni.

— Én... én... Nem tudom...

— Hát akkor maradj! Trottili! Pocok! Gyáva eb, pedigrés. Gyere, Góbé, hagyjuk itt ezt a Nyúlszívet.

Dudika máris felkapaszkodott a gép bőrülésére és Góbé pillanat alatt mögötte ült. Dudi a fogantyút ragadta meg, jobb lábát rátette a gázpedálra és megnyomta az indítógombot. A motor zajtalanul megindult, a gép gyenge remegésén látszott csak, hogy már működik. Góbé átkarolta Dudika derekát és gúnyosan a nyelvét öltötte a határozatlanul töprengő Mucó felé.

— Meee! Gyáva! Maradj magadnak!

Ez hatott. Mucó kis szívért előntötte a keserűség és leszami-lesz-hangulatban villámgyorsan határozott.

— Várjatok! Jövök! — és mint egy ügyes kis majom mászott fel az acéllépcsőn a két fiú mögé a szűk ülésre. Dudika lenyomta az indító-fogantyút, az előtte álló óramű mutatói megindultak lassan visszafelé, megrezdült a nap-

tár és a lapjai felborzolódva, eleinte lassan, aztán mindig gyorsabban fordultak vissza, egyre vissza a multba. Tegnap, tegnapelőtt, egy héttel... három héttel... két hónappal ezelőtt... Már az évszámoló korong is megindul. Már tavaly vagyunk, ujjé, már három évre vissza, hű, hogy rohannak! Itt a Mucó születési éve, csak felvillant, már el is tűnt... utána rohannak a világháború évei... Hajrá! hogy fogynak az ezerkilencszáz évesek! Nini, a századokat mérő kar is fordít egyet a számon! Már a mult században vagyunk!... Hahó! Hahó!... Előre, azazhogy: hátra!...

És az időgép csendes bűgással vágta, falta az éveket, évtizedeket a messze multba, visszafelé...

*

Azt kérditek, mik voltak ennek az utazásnak az előzményei? Hát elmondom táviratstílusban. Sietnünk kell, mert különben gyorszárnnyú fantáziánkkal sem érjük utól többé a kalandorokat.

Tehát. Dr. Ikszipzilón, Dudika nagybátyja tökéletesíti és megépíti laboratóriumában a Wells-féle időgépet. Időben ép úgy lehet utazni előre, hátra, jövőbe; multba, mint a térben. Csakhogy kocsi, autót, hajót könnyebb volt kitalálni, mint időgépet. Most megvan. Ikszipzilón bácsi kipróbálta, járt vele a multban, járt a jövőben és azt mondja, hogy találmánya felforgatja a világtörténelmet. El is hiszem neki. Mást is felforgat. Képzeljétek, ha történelemórán az egész osztály elutazik a tanár úrral együtt a catalaunumi síkra és nézi, hogy verekednek Attila húnjai!... De hagyjuk ezt, nem érünk rá! Sietni, sietni, sietni muszáj!

Dudika megtudja a tervet. Barátaival: Góbéval és Mucóval szédítő gondolatot érlelget. Visszamenni a multba és lelőni néhány feltalálót, mielőtt a találmánya eszébe jut, aztán eltenni láb alól pár történelmi nagy alakot, mielőtt nagyokat tudna cselekedni, és ellopni a tudósok tollát, tintáját, szemüvegét, mielőtt tudós műveiket megírhatnák. Mennyivel könnyebb lenne a diákok dolga: mennyivel kevesebbet kellene akkor tanulniok!

Hahó! Rohan az időgép! Rajta ül Dudika, zsebében édesapja hatos forgópisztolya, mögötte Góbé, a kezében levő céduláról az elvégzendő feladatok évszámait figyelve, még mögötte Mucó, békítgetve a lelkiismeretét és nagyokat nyelve a drukktól. Hahó! Hahó! Mi lesz ebből!?...

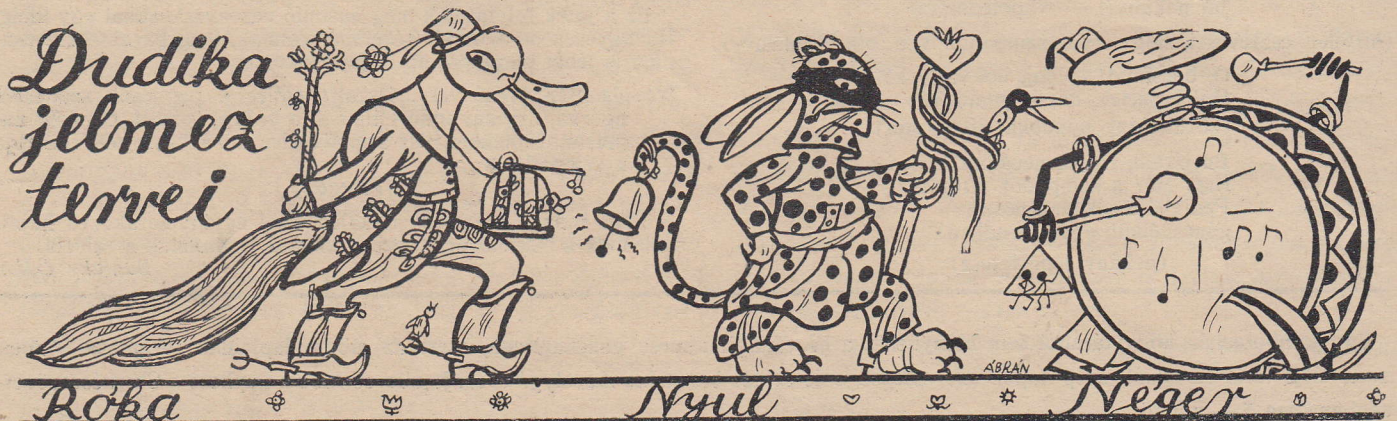
*

Száguld, rohan az időgép. Az éveket számláló korong átizzik a gyors forgástól; az óra és a naptár már régen megálltak: ők nem bírják ezt az iramot.

Egyszerre Góbé nagyot rikkant: Hahó! Lassan! Közledünk!

Dudi hátrafordul: Melyik év?

Góbé a céduláról olvassa: 1492.

— Ahá, akkor lassítsunk! 1503... 1499... 1494... No még egy kicsit! 1492. Itt vagyunk! Melyik hónap?...

— Augusztus 3-a. Spanyolország. Tovább, még tovább... Október, szeptember,... lassabban, vigyázz, túlfutunk rajta! Augusztus 20... 12... Lassíts! No most! Harmadika! Jól van! No még egy nagyon kicsit, mert Columbus Kristóf ma reggel indult el három hajóval és 120 emberrel Amerika felé. Reggel fél nyolc. Jól van! Megállni!

Alig érezhető zökkenéssel megállt a gép és a három fiú kíváncsian nézett körül. Tengerpart, nagy néptömeg, sok zászló, a vízen három feldiszipített hajó. Igen, ők azok. Győrünk! Columbus Kristóf indul Amerikába!

A gép a néptömeg háta mögött állt meg. Mindenki feszülten figyelt a hajók felé, senki sem vette észre a kalandorok érkezését. A vezérhajón magas, széparcú, sasorrú ember állt és éppen befejezte beszédét, amelyet a matrózok felé fordulva tartott. Amint Dudikák a hajó fedélzetére tolakodtak, még hallották a sasorrú férfiú utolsó mondatait:

„...Előre tehát, hős barátaim, előre Amerika felé! Egy új földrész várja, hogy felfedezzük őt, benszülöttek ezrei tolonganak az öblökben és szemüket beárnyékolva néznek kelet felé, ahonnan tudják, hogy a hajóink érkezni fognak és bár a földrészt nem az én nevemről fogja elnevezni a hálás utókor, mégis az iskolákban századokon át emlegeti majd nagy nevünket minden nemzet fiatalsága!...“ (Igen, éppen holnapra vagy feladva leckére, de majd adok én neked! — morogja Góbé és lázasan furakodik előre a tömegben. Az emberek morognak, de nem érnek rá vele foglalkozni, mert most tapsolni kell.)

Midőn éppen megadná a jelt az indulásra, egyszerre különös ruhás kisfiú rántja meg hátulról Columbus kabátját.

— Bácsi kérem, tessék csak jönni!

— Mit akarsz, kis pajtás? Nem érek rá,

— De tessék csak jönni, Izabella királyné hivatja.

Columbus megcsóválta a fejét, de aztán mégis úgy határoz, hogy inkább várakoztatja az amerikaiakat, mint a királynét, aki az egész utazást finanszírozza és pár rövid parancsszó után megindul a kisfiúval a part felé.

Hogy aztán mi történt? A tömeg csak annyit tudott, hogy Columbus eltűnt és soha többé nem került elő. A királyné haragudott, az amerikaiak az öblökben forró könnyeket sirtak, de hiábá, a dolgon nem lehetett segíteni, Amerika felfedezetlen maradt.

Csak mi, akik az időgép titkát ismerjük, látjuk a dolgok összefüggését. Mi látjuk, amint az agyafurt Góbé az időgéphez vezeti a mit sem sejtő Columbuszt, felületetik, Dudi megindítja a motort és villámgyorsan átszáguldoznak néhány évszázadot. A tizenhatodik század közepén, valahol Szulimán szultán idejében aztán kitessékelték barátjukat a gépből és ott hagyták vigasztalan, egyedül. Aztán újra felpattannak a gépre és száguldanak az időben tovább. Hogy még mi-mindent vittek véghez? Ki tudná?

Felderíthető tények a következők:

Homeros íróasztala fiókjából valaki kilopta az Odysseia és az Ilias kéziratát egy nappal azelőtt, hogy a nyomdászgyerek érte jött. A két nagy mű örökre elveszett.

Amikor Vergilius éppen a kalamárisát próbálgatta, hogy hozzákezdjen az Aeneis megírásához, csodálatos gép jelent meg a domiciliumában, ebből angyalarcú kis fiú (Dudika) lebbent ki és túlvilági latinsággal tudtára adta, hogy ha megírja művét, nagy baj fogja érni pénteken, 13-án. A babonás költő lemondott műve megírásáról és kiment a tengerpartra halászni.

Newton kiment a kertjébe és lefeküdt az almafa alá, hogy a gravitáció törvényét kitalálja. Valaki titokzatos módon félórával azelőtt ellopta a fáról leesőben levő almát és Newton hiába heverészett órákon át, nem esett az alma az orrára, így nem kapott ihletet és a gravitáció az emberiség előtt továbbra is titok maradt.

Archimedes kádijából titokzatos kezek mindegyre kifolyatták a vizet. A tudós végre is felhagyott kísérleteivel és folyadék-törvénye ismeretlen maradt az emberiség előtt.

Napoleon érthetetlen módon eltűnt a történelemből. Egyszerűen nem volt. A s...halmi javasasszony jóslata szerint a XXVI-ik században fog majd feltűnni. Mintha valaki egyszerűen áthelyezte volna 1 évezreddel később a jövőbe.

Felfordult a tudomány és a történelem.

*

Amint Napoleont szerencsésen elhelyezték egy üvegház százötvennegyedik emeletén, újra a gépbe szálltak a fiúk, Dudika körülnézett és riadtan szólt hátra Góbénak: Te, hol van Mucó? Nem látom sehol. — Ijedt keresés, hiába.

Mucót valahol ott felejtették az évszázadok között.

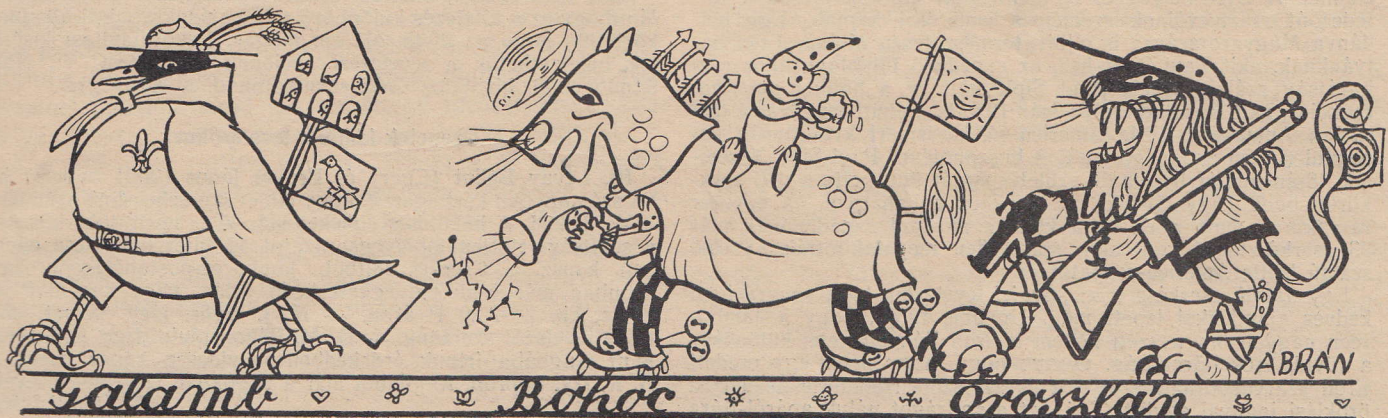
Keresni nincs idő. Rohanni kell vissza a jelenbe, mert dr. Ikszipzilón minden percben hazaérkezhetik és jaj lesz, ha a gépet nem találja.

Ökölnyi izzadságcseppeket izzadva a remegő izgalomtól, érkeztek vissza a fiúk az időgéppel a laboratóriumba. Amint a gép megállt, le sem kászolódhattak, már hatalmas tenyér nehezedett rájuk és kemény ujjak markolták a fájó füleket. Dr. Ikszipzilón negyedórával korábban hazaért. További hosszú perceként keresztül a laboratórium nád-pálcacsattogástól és gyerekordítástól volt hangos.

Ujabb nád-pálcacsattogások történtek másnap délben Góbééknál, amikor kiderült, hogy Góbé hatalmas szekundát hozott történelemből. Amerika felfedezéséről kellett volna felelnie és nemcsak, hogy egy szót sem tudott, hanem még szemtelenül tagadta, hogy Columbus Kristóf egyáltalában létezett. Pedig ott áll minden történelemkönyvben, hogy II. Szolimán szultán tengerészeti főmarsallja, Columbus Kristóf a XVI. század közepén török tengerészekkel megrakott hajóján felfedezte Amerikát.

A két fiú azonban minden verést és büntetést szívesen elszenvedne, ha tudná, hogy mi lett Mucóval, akit hűtlenül otthagytak valahol az ókor, vagy középkor sötétségében. Szegény Mucó, hej, mi lett belőle?...

Szektor.

Dugó Jani farsangja

Dugó Jani nagyot gondolt:
verset akart írni,
keserveset, bánatosat,
el akarta sírni,
hogy az élet nem olyan szép,
amilyennek látszik,
hogy a Tanár Ur kegyetlen,
hogy ő már „nem játszik“.
Vigasztalan, napfénytelen,
szomorú az élet,
úgy gondolta, erről szólna
ama méla ének.

A sarokban meghegyezte
Tompa ceruzáját,
nehéz bánat, tompa bánat
ette a zúzóját.
A többiek énekeltek,
zengett tőle minden.
Ő elszántan búslakodott,
semmi öröm nincsen,
jól tudja ő: seholyse jó,
itt se jobb, mint otthon,
— a többiek énekelnek,
zeng fölük az otthon:

Szünet nélkül vigadozzunk,
énekeljünk, mulatozzunk,
bolond, aki búslakodik,
ilyenkor nem vigadozik,
dalidó, dalidó, farsang, farsang.

De Janit ez nem zavarta,
elgondolta szépen:
minden csupa csalás, rontás
csunya földön, égen.
Szája széli lekonyultak,
ábrázatja megnyúlt,
pisze orra hosszabbodott,
pajzán kedve elmúlt.
Föjlajzotta, meghegyezte
dali ceruzáját,
ezer bú, baj, keservesség
harapta a máját.

Am e búból sehogyanse
kerekedtek rímek,
nem jutott eszébe semmi,

sok keserű iznek,
mik a kedvét keseríték,
nem talált szót János,
nem is csoda, hisz az otthont
harsány és betyáros
énekükkel fölverték a
többi vig leventék,
kik folyton csak azt dúdolták,
fújták, zengedezték:

Hej, fiúcskák, jó legények,
bolond, aki búsul, vének
búsuljanak, hogyha nincsen
vigabb dolguk s kedvük sincsen,
dalidó, dalidó, farsang, farsang.

Am Janikát sehogyanse
győzte meg e dallam,
ceruzáját rágta, gyúrta,
újrakezdte; s lassan
s immár azon keseredett,
hogy baját, keservét,
sehogyanse sikerül majd
dalba szedni elvét,
hol egy rimet, hol egy jambust,
ellene szegődött
égen, földön minden
s hiába vesződött

órahosszat, sehogyanse
tudja már megírni,
hogy a földön sehol jó sincs,
csak meghalni, sírni,
mert akárhogy gondolkodik,
az jár az eszében,
hogy könyvébe a Tanár Ur
beírta ma délben,
mert az órán, latin órán
azt fújta, danolta,
folyton-folyvást bolond kedvvel
danolta, dúdolta,

hogy ma: folyton vigadozzunk,
énekeljünk, mulatozzunk,
bolond, aki búslakodik,
ilyenkor nem vigadozik,
dalidó, dalidó, farsang, farsang.

(ekk-mekk-stekk)

LEVELEZZÜNK.

Kedves Fiúk!

A folyamatban levő Ellsworth-Byrd délsarki expedíció nyolcvan példányban könyvomasos újságot ad ki Little America Times címmel. A Byrd-bélyeggel bérmentesített lapocskát csak a fölfedezőút résztvevőinek személyes ismerősei kapják. Egy példánya Magyarországra is eljött, természetesen Molnár Frici bátyánknak, akit Paul Siple-hez, az expedíció főbiológusához régi barátság szálai fűznek. Paul Siple volt az a boldog amerikai cserkész, akit Byrd admirális már 1928-ban elvitt magával a déli sarkra Antarktisz Little America néven ismert kvadránsán keresztül (innen az újság címe). A huszonöt éves Paul Siple december 18-án immár harmadik születésnapját ünnepelte a déli sarkkörön belül (úgy látszik, ezt is nehéz abbahagyni, ha egyszer rászokik az ember, de rajta kívül a mostani expedíciónak már 23 cserkésztagja van, akik stílszerűen megalakították az első számú Little America-csapatot.

Egy aszódi cserkész írja: „Svájci levelezőm karácsonyra igen kedves ajándékkal lepett meg. Ugyanis tudja, hogy a Jamboreen nagyon megtetszett nekem a tiroli fiúk öltözeté, különösen a rövid, erős bőrnadrág. Ő erre hogy, hogy nem: egy eredeti tiroli szarvasbőrnadrágot vett és azt szépen elküldte nekem az öröklési jogával együtt. T. i. ezt a nadrágot náluk apáról-fiúra

öröklük!” Hasznos tudnivaló! Ha legközelebb bőrnadrágot veszünk, emlékezni fogunk rá.

M. Melander 19 éves svéd segédtsízt angol, német, francia, vagy svéd nyelven magyar vezetővel, vagy öregcserkessel akar levelezni. Címe nálunk.

Mult rovatunkban említés történt legmagasabb levelezőnkéről. Minthogy ez a kifejezés különböző találgatásokra adott alkalmat, közöljük, hogy az illető 202 cm magas. Rekordjavítási kísérletek bejelenthetők a levelezési akciónak (Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6, hivatalos órák szombatán d. u. 4—6-ig).

Üzenetek külföldi levelezőknek.

Ij. Lévay Bálint (Eger) és Erneyi János (209) tudassa jan. 1-i számunkban kért adatait, hogy címet szerezhessünk számukra. — W. J. 296. A beküldött címetek már ki is osztottuk: köszönet a segítségért! Repülőbélyegsorozatot 40 fillér beküldése ellenében kapsz a Cserkészboltból, Jamboree-postabélyegsorozatot azonban már csak bélyegkereskedő útján, vagy kéz alatt vehetsz, kb. 2—2.20 P áron. — H. J. Győr. Ugy német, mint olasz levelezőt szerzünk. — D. M. Rákospalota. Ugy Amerikába, mint Angliába írtunk érdekedben: rövidesen kapsz címet. — B. K. Gy. Sopron. Angliából már a napokban remélhetsz levelet. Atányi István.

MII MARADT A JAMBORIEBÓL?

Télbehajló ősziön Gödöllőn jártam. Megérkezve, a pályaudvart üresnek találtam, mint valamikor régen. A pályának a premontrai gimnázium felé kiépített része megmaradt. A piros salakkal beszórt perronja feltűnővé teszi. A hidat, mely a sok sínpárt hidalta át, úgy elbontották, hogy ma nyomait sem látni. Minden a régi! Kijöttem az állomásról. A gyülekezőtér sötét, komor képet mutat, a sok ezer cserkész lábnyomait az eke a földbe borította. Az ötödik számú híd nyomait már csak az út felett levágott fák szokatlan alakja mutatja. A parkba nyúló pillére alatt elpusztult cserjéket a gondozó emberi kezek újakkal pótolták. Ni, itt voltak a tábori fényképészek, itt a szíriaiak, itt a budapesti kapu! Az amerikai tábor nyomait őrzi a hatalmas kapujuknak alapja: a pázsíton két nagy, földszínű négyzet juttatja eszünkbe bejáratukat. Zuhanyozó helyüket lomb takarja. Szemben volt a mézeskalács-huszár, ma semmi. A kettő között egy besüllyedt vízcsapnak nyomai láthatók. Milyen sok száraz toroknak adott ez a csap hűsítő enyhülés! Az akkor majdnem száraz Rákos medrét most az esőtől megduzzadt víztömeg tölti meg. A Rákóczi-zenekar árnyékos táborhelyét hatalmas tócsa borítja. Milyen kegyes a Gondviselő, hogy ezt az esőt nem egy héttel a Jamboree előtt küldte!

Itt volt a dán tábort. Betemetett ebédlőjüknel mintha még most is ott lenne a felirat: „Itt esznek a dánok“. Odébb állt kis faragott Totemjük, beljebb kis tűzhelyek mélyedése látható. A kopenhágai kapunál a letaposott sövényt hozzák rendbe, szembe az út, amely a dán táborton át vezetett, már begyepesedett, a Rákoson átvezető hidat fölszedték. Az útnak létezése csak emlékünkből van meg.

Jártam még a királyi park más részében is és minden tábort újból felvettem, de csak képzeletben. Most ismét megálltam a III. altábor kapujánál, hátrafordultam és könnyes szemmel mozdulatlanul néztem Izland mellett Amerikába. Milyen messze vannak most ők, talán nem is voltak itt.

A rendőrtábor mellett elmenve kiléptem a kastélypark kapuin és az Erzsébet-park felé mentem. Most is láttam a sok cserkészt, barátot látogatót. Hallottam: „Tízért tízet a képeslapokból“, aztán „Czuwaj! Gut Pfad!“ Jamboreehangzavart. A kastélytemplommal szemben átmentem az út másik oldalára. Legutoljára erre jöttem a külföldi barátaimmal. Milyen egyedül ballagok most az üres úton! Elmegyek a sajtóház előtt. Micsoda élet zsongott itt! Most csendben hallgat minden.

Az Erzsébet-parki villamosmegállóhoz értem. A mentőállomás ajtaját, mely a megálló felé nyílt, kis ablak tölti be. Bent padok közt apró emberkék ugrálnak, éppen tízperc van. Bementem a parkba. Seholy egy lélek. Erzsébet királyné karcsú alakja méltóságteljesen néz végig a lombbal fedett úton. A „Koronáról“ a kilátás furcsa, csak üres tisztásokat lehet látni. Bi-Pi sátra körül betaposva a fű. A lengyelek kapujánál két mélyedés van. Oltáruk helyét nem őrzi semmi.

A rendbehozott területeket lesüllyedt földcsatornák szakítják meg. Ez a vízvezeték helye, mely minden irányból vezet a kutak felé.

A sportpálya tribünjei megmaradtak. Ezek a község, mert szívesek voltak átengedni nekünk a területüket. A gyermekmegóvó megszűnt. Nincs mama, aki szabadulni akarna alig totyogó gyermekétől. A kettő között lévő vendéglő helyén nagy lapos térség van.

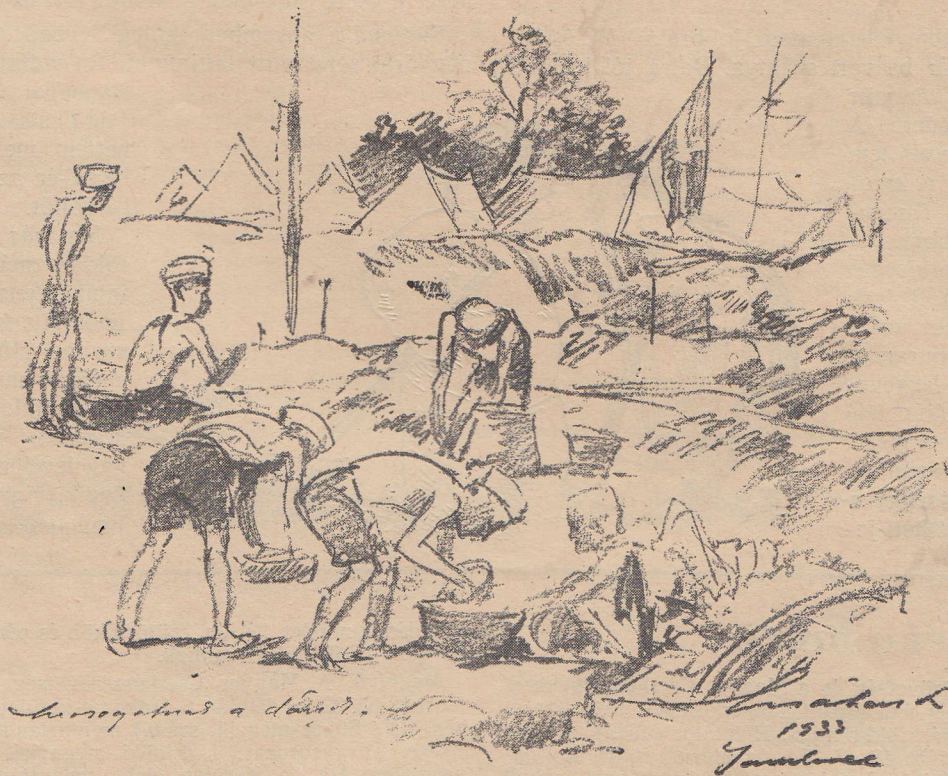
At akartam menni az üzletvárosba, de nem lehetett oly könnyen, mint nyáron. Csofálkózik — ez aztán ügyes cserkész! — mi volna itt akadály? A sár. Ha most is félcipődben indulnál neki, azt hiszem, az út másik oldalára meztláb érkezne. Az volt a szerencsém, hogy kissé meg volt fagyva a sár és magas bakancsban voltam. Nekivágtam, pró-

báltam lepkekönnyedséggel lépkedni és sikerült — besüllyednem.

Legtöbb emléket őrzi az üzletváros helye. Az alapja még teljesen látható. Bementem a főbejáraton. Szemben a térzene pavillonja volt. A pavillont lebontották, de a körülötte lévő parkirozás megmaradt. Itt ültünk körbe a padokon barátainkkal és ha a zene szólt, kézzel-lábbal mutogatva beszélgettünk. Némely üzlet helyén még egynéhány reklám-cédula hever a sárba taposva.

A IV. altábor sátorhelyeit lesüllyedt sátorárkok és a „Kozma“-konyha beesése teszi változatosabbá. A színház helyén csak egy üres transzformátor van, ez szolgáltatta a világítást a színházban. A kiállítási pavillont is elbontották, a kilátótornyot szintén. Az átjárókat felszedték.

A lengyel kapuval szemben „fölmásztam“ a tiroliakhoz, mert a híd már itt sincs meg. A nagy kolompos kapun mentem be, fülembe csengett egy sokat hallott melódia, a tiroliak zenéje. Még látom, ahogy a fehéringes, zsírosnadrágos fiúk kecsesen táncolják néptáncukat. Itt árulták a salzburgi emlékeket. Lementem a híres keresztjükhöz, elképzeltam a hatalmas Krisztust. Tovább elmentem az V. al-

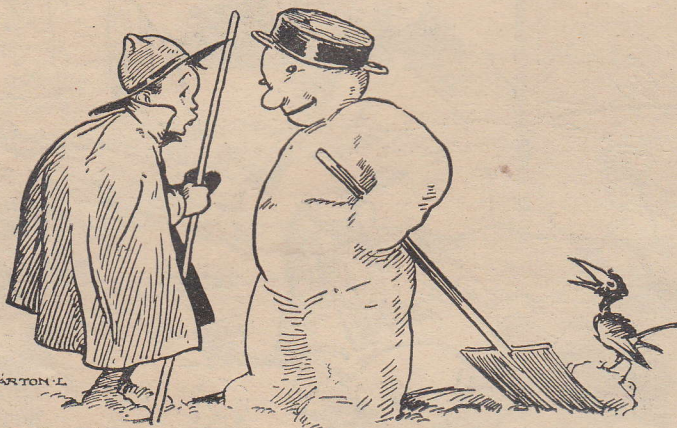

Amikor a dánok Gödöllőn mosogattak.

tábor táborfüze és a szegedi házikó között legkedvesebb barátaimhoz, a svájciakhoz. Bementem a berniek táborhelyére, megnéztem annak a sátornak a helyét, melybe annyiszor ellátogattam és ahol nem egy soha el nem felejthető estém volt barátaim társaságában. Fájdalommal gondoltam az augusztus 10-i nehéz válásra. Megöleltük egymást először és talán utoljára, aztán elváltunk, mert „sorakozó” volt a vezényszó. Talán sohasem látjuk egymást, de mire a táborból hazaérkeztem, már egy levél volt az asztalon. Nem felejtettek el.

A svájciak táborhelyétől kimentem a körútra és fölfelé indultam. Zajra lettem figyelmes. Két őz sétált a skót zenekar táborában, majd lassan átmentek előttem az úton és bementek a kecskeméti táborba. A kecskemétiak nevét megőrizte díszítésük maradványa az árok oldalán. Máshol az árok oldalába vágott lépcsők tanuskodnak munkáinkról. Alig sérült a VIII. altábor rendőrségének felirata, ugyancsak az árok oldalán.

A körúton a X. altábor felé mentem. Jobbra a VIII. és IX. altábor játszótérre már be volt szántva. Balra jól lehetett látni a sátorok helyét, de már az egész begyepesedett. A híd lábához értem, de előttem csak a betonhíd állt, a katonai hidat felszedték. Kimentem a műútra és jobbra bementem az élelmiszerkiosztó mellett a X. altáborba. Itt legelső utam a kereszthez vezetett, ezt az altáborparancsnokság állította fel. Egyenesen mentem a repülőtábor felé a fasorral szegélyezett mezei úton. Jobb oldalon a szántásban apró kiálló cserkészügységek tanuskodnak kétheti je-

lenlétünkről. Balra belátni az egész altábort. Itt még minden sátornak úgy megvan a helye, hogy könnyen lehetne újból venni táborunkat a kis akácok „árnyékában”.

Kijebb a szalmaszákok törött szalmájából hatalmas kazlat állítottak. Kint az altábor határán egy kis dombon állították fel a keresztet. Messziről láttam már, hogy a dombtetőn nem áll semmi. Odaértem. Még az általunk vágott úton fölmentem, levettem a kalapom és... A keresztet a premontrai gimnáziumban őrzik, mint később megtudtam.

Visszafelé végigmentem a törzscsapat táborain, át a kiserdőn, a tűzoltók mellett a csárda felé. „A csárda nyomai” még láthatók. A szétbontott kemence heverő téglái, a besüllyedt kút, hátrább egy kis téglalapalakú lapály ismét elénk varázsolja a képét. Mentem lefelé tovább a 3. híd irányában. Végignéztem az arénán, a két földtribün zöld gyeptéglája messze látszik, a fatribünök alatt elsárgult lucerna világít. Utolsó pillantásom jamboreenk legszentebb helyére esett, oda, ahol a főoltár állt az arénában.

Siettem, a novemberi hideg levegő megdermesztette a négyórás séta alatt tagjaimat. Én voltam talán az utolsó, aki még a jamboree nyomaiban fájdalmasan gyönyörködhettem, mert másnap, december 1-én az első hó betakarta Gödöllőt.

Ma már mindent hó fed, a földön már nincs nyoma a jamboreenak, de lelkünkben a nyomot a száguldó időnek sem szabad elfeledtetni. És hogy emlékémet még jobban bevésd, ülj asztalodhoz, végy tollat kezvedbe, válaszolj barátodnak levelére. Testvér, a fonál kopik, vigyázz, el ne szakadjon! Mátray Attila, 264. sz. cs.-cs.

APRÓ HIREK.

A Magyar Turista Szövetség és a Magyar Cserkészszövetség hivatalos utazási irodája megalakult a Cserkészbolt Szövetkezet kebelében, a Cserkészház földszintjén. Hivatalos órákat tart naponta 19 óráig. Telefon: 18—7—64. Az utazási iroda úgy hazai, mint külföldi utazási ügyben legnagyobb készséggel szolgál felvilágosításokkal. Március 3-i és március 28-i indulással a Bihar-hegyekbe (Biharfüredre), február 15-i indulással a Felvidékre rendez többnapos túrákat. Részletes felvilágosításokkal az iroda szolgál. Kedvezményes vasúti jegyeket és elszállásolást Ausztriában ugyancsak az iroda által szerezhetek.

A Magyar Külügyi Társaság kebelében működő *British-Hungarian Society* és az *American-Hungarian Society* védősége alatt álló angolnyelvű tanfolyamok a II. félévben is az V. ker. Markó-utca 18—20. szám alatt, az állami Bolyai-reáliskola épületében nyílnak meg. Beiratások régi és új hallgatóknak január 28-tól február 3-ig, délután 5—8 óra között az igazgatóságnál (V., Markó-utca 18—20.), a tanfolyamok megkezdése után pedig az előadási órákon. Első előadási nap az új tanfolyamokon február 5., hétfő.

A Nemzeti Sportuszodában folyó úszótanfolyam időpontja megváltozott. Egy órával előretolódott: és pedig hétfőn délután 8—9 óra helyett 7—8 óráig van.

Katolikus Főiskolai Tanfolyam (VIII., Horánszky-utca 20.). Az 1934-iki tavaszi szemeszter február 1-től május 16-ig tart.

Előadások minden hétfőn, csütörtökön és pénteken, esti 1/28—1/49 és 1/29—1/410 órákor vannak.

Meghívó. A Magyar Cserkészszövetség I. kerületének 1934 február hó 22-én délután 6 órákor a kerület hivatalos helyiségében (IX., Sóház-utca 11. szám.) megtartandó rendkívüli közgyűlésére. Targysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Kerületi védnök megválasztása. 3. Kerületi elnök választása. 4. Két társelnök választása. 5. Számvizsgálóbizottság megválasztása. A közgyűléssel kapcsolatos rendelkezéseket az 1933. évi 8. számú Kerületi Híradó tartalmazza.

ÉLETMENTÉS

A főcserkész úr öméltósága 1934 január 19-én életmentő kiténtéssel jutalmazta:

BATHÓ ZOLTÁN 877-es csapatbeli jászkarajenői cserkészt, elsősegélynyújtással kapcsolatban végzett életmentésért;

DOSKAR FERENC 327-es csapatbeli budapesti ideiglenes vezetőt, úszva végzett életmentésért;

DR. SZABÓ ZOLTÁN 764-es csapatbeli sárospataki parancsnokot, úszva végzett életmentésért.

160 oldal, 226 fénykép, 32 rajz. Csinos zöld, egészvászonkötésben megjelent a Jamboree-album. A sok szép felvétel és rajz mellé a szöveget dr. Radványi Kálmán, a cserkészirodalom mestere írta. A magyarnyelvű ismertető szövegen kívül az egész album tartalmát kivonatban angol-, német- és francianyelvű szöveg is tartalmazza. A fényképek és rajzok magyarító szövege szintén négy nyelven van meg. Azon megrendelők, kik az album árát már beküldték, az albumot kézhez is kapták. Az album bolti ára 5 pengő. Kapható a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. szám.

Nagykópé farsangja

„Pállázdát! — Aki a legmerészebb farsangi tréfát csinálja, kap egy dopostortát! — Taiálkozás vasárnap este nálam! — Nagy-kópé.“

Egy kitépelt irkalapra írva a fenti körözvény járt körbe földrajzóra alatt a banda tagjai között. Csupasz térden íródhatott, mert nagyon kuszáltak voltak a vonalak.

A banda tagjai sorra leadták a titkos jelet — megfogni a fülcimpát —, hogy benne vannak a küzdelemben a dobostortáért.

*

Nagykópé anyukájánál ékes szónoklat és meggyőző érvek kíséretében lefoglalta a farsangi torta felét. Még a saját porciójáról is lemondott nagylelkűen, csak hogy pontosan meglegyen a fél torta. Igaz, hogy feltételül kikötötték, hogy a kis hűgát el kell délután kísérni egy gyerekzsúrba. Még ezt is szívesen vállalta. A zsúrból hamarosan megszökött és visszavonulva szobájában rádió mellett várta a banda tagjait.

Alig mult el hat óra, mikor nagy csörtetéssel megérkezett az első kettő.

— Szervusz, Nagy-kópé! Mit csinálsz? — köszönt Gólem, a banda leghosszabb embere, aki mögött alig látszott ki a földből a másik fiú: Öcsike.

— Szervusztok! Nem látod, hogy rádiózom?

— Szép nagy masinád van! Hol vettétek?

— Nem vettük ezt — felelt vissza önértetesen Nagy-kópé —, ketten csináltuk a technikus bátyámmal. Tudjátok mit fogtam vele az este?

— Egeret? — kottyantott bele a vitába Öcsi.

— Azt, meg a te okos eszedet! — fakadt ki a düh Nagy-kópéből. — Moszkvát fogtuk, meg az Eiffel-tornyot keretantennával.

Megérkeztek a banda többi tagjai is. Mindegyik izgatott, mert furta az oldalát egyrészt a saját nagyszerű farsangi tréfája, másrészt a pályadíj kitűzött dobostorta.

— Hol a torta? — estek neki hárman is Nagy-kópénak.

— Nyugalomság, urraim! — intette őket vezéri fölényvel Nagy-kópé. — Majd a végén a győztes megkapja. Itt van be-

zárva... biztos helyen! Ezennel megnyitom a banda ünnepi ülését. Felkérem a kapitányt, hogy állapítsa meg, mindenki itt van-e.

— Mindnyájan itt vagyunk! — jelentette a kapitány.

— Most akkor álljon elő sorban mindenki és mondja el, mi merészet és ügyeset követett el, amiért megérdemli a tortát.

Öcsi: Én csengőt kötöttem a macskánk farkára. Olyan zrítt csinált a lakásban, meg a háztetőn, hogy egész éjjel nem tudtunk aludni. (Régi vicc! Ujabbat! — kiáltották mindenfelől.)

Muki: A tantinak van egy nagy karosszéke, melyben az ablaknál üldögdélni szokott. Tegnap a négy lába alá egy-egy fél diót tettem. Mikor beült, akkorát reccsent, hogy szegényt a harmadik szobában kellett elfogni és alig tudtuk meggyőzni, hogy nem pokolgép robbant. (Ez se cserkészies! — zeng a kórus. — A tantit sem szabad kizozni!)

Peti: Én az állatkertben odamentem a tigris ketrecéhez és a szemébe néztem és azt mondtam neki, hogy „Te kopott macska!“ Kar: Ez hőstett, de nem farsangi vicc!)

Siki: Az édesapám meghagyta, hogy töltsék cigarettát, mert délután vendégek jönnek. Mivel jó ismerősök voltak, akiknek a megsértődésétől nem kellett tartani, egy-két szem puskaort rejtettem a cigaretták végébe. Képzelték, micsoda durrogás és rémület támadt, mikor rágyújtottak. Kaptam is olyan két pofont, amilyent csak a számtantanár úr tud adni az iskolában.

Gólem: Én fogtam két békát. Hosszú madzagot kötöttem a lábukra. Aztán alól átfúrtam a zongora fenekét és a madzag végét oda erősítettem egy-egy billentyű kalapácsához. Nappal dobozba zárva voltak a békák, csak éjjelre engedtem ki őket. Mikor máskálni kezdtek, meg-megrántották a kalapácsot, aminek következtében kísérletiesen megszólalt egy-egy mély hang a zongorán. Az egész ház felkelt, azt hitték, hogy kísértet jár a lakásban. (Éljen! Halljuk a Vezért! — hangzott mindenfelől.)

— Fiúk, ez mind semmi ahhoz képest, amit én követtem el.

— No, mit? — zúgott fel az izgatott kérdés.

— Megettem a tortát!

*

Másnap a lapok súlyos kormányválságról számoltak be.

(m. gy.)

JANKÓ BÖLCSEKET MOND

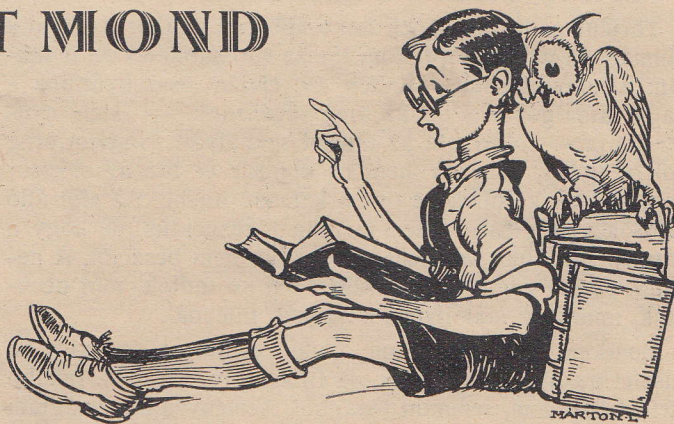
Ki milyen gyorsan halad?

(Az adatok méterben értendők, másodpercenként.)

Csiga 0.0015.	Football 24.
Teherkocsi 0.8.	Agár 25.
Hajózható folyók vize 1.	Angol versenyló 25.3.
Ló lépésben 1.1.	Gazella 27.
Gyalogló katona 1.3.	Postagalamb 16.6—33.3.
Terhet vivő tehe 1—1.4.	Gyorsvonat 33.3.
Nyugodtan szálló légy 1.6.	Jégvitorlás 33.6.
Siető gyalogos ember 1.7.	Sas 35
Uszó 1.74.	Sielő 37.5.
Hintóló 3.8.	Zeppelin 41.6.
Szánkó 3.3—3.9.	Motorcsónak 49.1.
Evező 3.83.	Orkán 40—50.
Igen gyors lefolyású folyók 4.	Villanvonalat 58.3.
Villamos 6.	Motorbicikli 67.8.
Közepes erősségű szél 6.	Fecske 40—70.
Balatonai gőzhajó átlagsebessége 6.5.	Autó 121.6.
Vágtató ló 4—8.	Repülőgép 189.
Gyors vitorlás 8.2.	Hang 333.
Gyorsfutó 9.8.	Ágyúlöveg kezdősebessége 442.
Delfinek 10.29.	Az egvenlítő egy pontja 464.
Korcsolyázó 11.7.	Új tankelhárító lövegek 580.
Teherautó 12.5	A föld a nap körüli útján 29.700.
Oceánjáró gyors hajó 13.6.	Hulló csillag 60.000.
Eldobott kő 16.	Villamosság vas-vezetékben 136,000.000.
Tehervonat 12.5—16.6.	Villamosság réz-vezetékben 235,000.000.
Nyúl 18.	Fény és villamosság, rádió-hullámok 300,000.000.
Torpedóhajó 18.8.	
Személyvonat 20.8.	
Vihar 23.	
Kerékpáros 12—23.5.	

Böngészés a térkép „Jelkulcsban”.

A térképen keresztrel ellátott templomról nem lehet tudni, hogy katolikus, református, evangélikus-e? Csak azt tudjuk róla, hogy keresztény templom. (A mecsetnek és a zsinagógának külön jele van!)

Minden *temetőt* — a felekezetre való tekintet nélkül — ugyanazon jellel ábrázolunk. (Tehát *mindig* kis keresztekkel!)

A *szabványos vasút* nyomtávolsága (a két sín egymástól való távolsága) 1.435 méter.

Község- (telep-) *neveknél* több egyezményes jelet alkalmaz a térkép (pl. megyeszékhely, postahivatal, villanyvilágítás, stb.). Ezek a jelek már előre részletesen tájékoztatnak az illető község feől. Nagy városoknál azonban az önként értetődő jeleket elhagyjuk. (Például Budapest neve mellé egészen felesleges a távíróhivatal vagy a villanyvilágítás jelet kirajzolni, úgy-e?)

A *térképek magassági számadatai* a trieszti kikötőben levő Molo Sartorio vízmércéjének 0 pontjára vonatkoznak, tehát az illető pontok tengerszint feletti (abszolút) magasságát jelzik.

Furcsa eredményeket kapunk, ha 25.000-es vagy 75.000-es térkép alapján kísérreljük meg kiszámítani néhány tereptárgy valódi méretét! Például:

Képosztóp magassága 58 méter, illetőleg 150 méter (!).

Kereszt magassága 80 méter, illetőleg 110 méter.

Gémeskút magassága 38 méter, illetőleg 80 méter.

Szabványos vasút szélessége 15 méter, illetőleg 34 méter.

Épített (mű) út szélessége 25 méter, illetőleg 60 méter.

Dugó Jani erre büszkén kiált fel: „Hah! Rossz a térkép!” — Igaza van? Nincs igaza? *Velösy Béla* 5. KEG.

NÉZZÜNK FARKASSZEMET!

Egész biztosan te is megpróbáltad néhány évvel ezelőtt, mit tesz az, farkasszemet nézni. Komoly arcot vágni, amikor a másik lehetetlennél lehetetlenebb arcokat mereszt rád, nyúlpopfát csinál, egyszer fölfújja az ábrázatát, máskor meg soványra szívja s közben ádáz kárörömmel lesi, mikor pukkan ki belőled a nevetés. A magadfajta „meglepett ember“, aki már alig várja az időt, hogy a fogpiszkálót megállíthassa az orra alatt képződő kis szörben, persze világrengető butaságnak minősíti az ilyesmit. Pedig nem az! A célja ugyanis — inkább csak tudat alatt — nem más, mint a férfipalántát megtanítani arra, hogyan kell az arcizmokon uralkodni.

A napokban még olyanabb mókát is láttam. Az ipse veszettül kacag, akkor hirtelen végighúzza az arcán a tenyerét s íme: halálosan komoly az arca. Aztán megcsinálja, fordítva. — Üres óráidban próbálgatod te is. De gondoldj közben arra a kissé furcsán hangzó cserkésztvörvényre, amelyik úgy szól, hogy: a cserkész vidám és megfontolt!

Epenúgy azt is lehetne kívánni — gondold — hogy a cserkész egyszerre legyen hideg és meleg, fehér és fekete, szelíd és szigorú... Hopp! Itt megállunk, öregem, mert ezt az utóbbit igazán megköveteli a Törvény! De hozzáteszi, hogy az egyiket másokkal, a másikat önmagával szemben teszi. Nincs az másként a VIII. törvénnyel sem. Csak a jó Bi-Pi nem írta meg olyan részletesen. Nem számított rád. Hogy kicsavarod az értelmét.

Mert igenis értenie kell a cserkésznek a vidámsághoz épenúgy, mint a megfontoltsághoz. De persze mindent a maga idejében. Tudni kell komoly arcot vidámra simítani és általános vihogás közepette farkasszemet nézni, ha valamelyikre komolyan szükség van.

Nem is olyan nehéz a dolog, ha az ember rájön az izire.

Történt pedig az éppen huszonöt éve, amikor az ötödik gimnázium padját koptattam Kassa városában és ott is laktam a konviktsban. Minden év elején összegyűltünk a nagy társalgóban s ott az öreg régensünk — Isten nyugosztalja — fölolvasta az intézet szabályait. Nagyon öreg volt szegény, nehezen ment az olvasás és bizony sokszor fura dolgok kerültek az ötven kamasz fülébe. Az elől álló elsősöket még csak féken tartotta a respektus, de hogy a hátulsó sorokban mi ment, arról jobb nem beszélni. A nevetés persze ragadós s a végén azt se tudtuk, min nevetünk, amint az már ilyenkor szokás fiúéknál.

Mondom, ötödikes voltam, amikor elhatároztam, hogy ha suszterinasok is potyognak, de én komoly maradok. Inkább virtusból tettem, semmint jóságból. Keményen összevágтам a fogamat, kerestem a falon valami közömbös pontot és iparkodtam másfelé gondolni. A dolog sikerült s a többiek hősként ünnepeltek. Kedvet kaptam és gyakoroltam az arkomolyítást. Egy-két hónap múlva már hidegvérrel néztem a legnevetősebb fiú szemébe is, mondhattak nekem, amit akartak: ha akartam, komoly maradtam.

De minthogy engem se a gólya költött, hát te is utánacsinálhatod. Manapság ugyan sokszor a vidámság áll nehezebb helyen, lássuk tehát, honnan vegyen a cserkész affélet és mikor lehet rá szüksége?

A cserkész vidám, mert tudja, hogy minden dolognak van napos és árnyékos oldala s ő mindenkor a naposat keresi, nézi. Vidám, mert egészségesen él és kevésbé érzi a test gravitációját. Vidám, mert nem gyullad be a nehézségek láttára, hanem füttyszó mellett megbírkózik velük. Vidám, mert bátor és bízik az isteni Gondviselésben és önmagában. Mert tiszta a lelkiismerete, és mert mindenkiről föltételezi, mindenkiben megtalálja a jót s így nincs oka töprengeni, duzzogni, morcoskodni, keseregni.

És még valamiért iparkodik vidám lenni a cserkész! Mert önmagáról tapasztalja, milyen áldás a napsugaras kedély, hát iparkodik másoknak is juttatni belőle. Nem kell erőltetnie a dolgot, nem alakoskodik és nem bohóckodik ezzel. Az elmúlt karácsonykor csapatunk minden tagja egy héten keresztül fölírta egy darab papírra a napi jótetteit. Persze névtelenül. Amikor a beadott lapokat átnéztem, megakadt a szemem egy tételnél: „Szüleim szomorúak voltak, elmeséltem nekik egynéhány mulatságos esetet a táborból.“ Ez is napi jótett, tudod-e? Mert aki írta, az tudta.

A cserkész tehát a vidámság apostola, valóságos napsugár-agitátor odahaza, iskolapajtások között, műhelyben, őrben. Tudatosan készül erre a szerepre és mindig tart dugaszban valami jó mókát, anekdótát, történetet, nótát, szójátékot. A legnagyobb hasznát ennek az állandó résenlevésnek úgyis ő látja, ha nem előbb, hát utóbb.

Mert az is biztos, hogy a növekvő korrall jönnek a növekvő gondok is s akkor feleannyi fáradsággal és energiapazarlás nélkül bírkozik meg az ember az élet gondjaival, míg az a másik csak kesereg és önmagát emészti. Ismerek egy bácsit, aki nyolc gyereknek ad enni, de sohasem panaszkodik az idők nehézségéről. Amikor a kollégái sopánkodnak és dühösködnek, hogy már megint lefaragnak a fizetésből, ő vidáman fütyörész és mókázik. Még is jegyezte valaki: Könnyű neked, mert neked nyolc gyereked van! Pedig azért könnyű neki, mert cserkész!

A vidámság persze nem könnyelműség, nem vakmerőség, nem oktalan vigyoriság, amint azt az elmondottak után magad is sejtéd. A cserkész, aki kölyökkorától őrt áll egy tábor álma fölött, aki tejet szállít és ebédet főz a közösség számára, aki éjszakai hadijátékon vesz részt, nyomot olvas és állandóan megfigyel, az szükség esetén megfontolt. Józan szemmel kiméri a feladatok súlyát, a vállalt munka horderejét és átérzi a reánehazadó felelősséget még kisebb jelentőségű dolgokban is. Tud jó munkát végezni, tehát megfontolt.

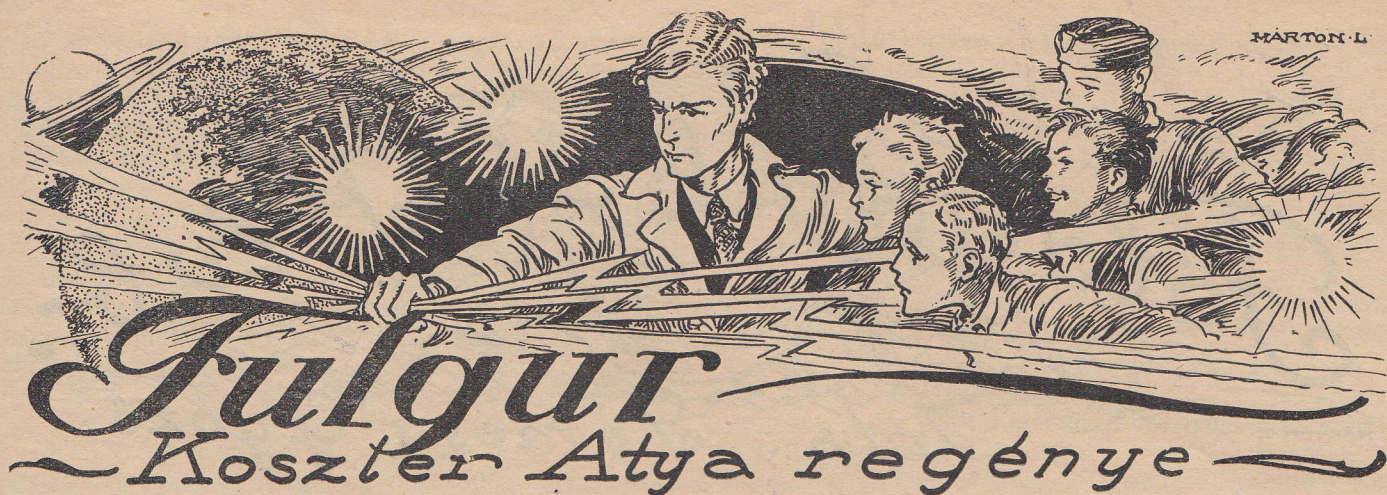
Mi a tanulság tehát?

A cserkész vidám szeleburdiság nélkül.

És megfontolt nagyképűség nélkül.

Velösy Elek.

A folyosó körülbelül embermagasságú és olyan széles, hogy két fiú elfér egymás mellett. Talaja hepehupás, itt-ott nagy kövek botlasztják az elől haladók lábait, mire rögtön megy hátra a halk figyelmeztetés: Ksz, ksz, kő! Vagy: Ksz, ksz, tyúkszemre vigyázz!... A lámpák fénykévéje elől elvész a fekete sötétségben, amerre gyenge jobbfelé kanyarodással fut tovább a folyosó. Harminc lépést tehettek csak, amikor hirtelen kétfelé vált az útjuk: a baloldali, szűkebb folyosóról még a zseblámpa gyenge fénye mellett is látták, hogy meredeken siet felfelé a hegy gyomrába, míg a jobboldali enyhe lejtéssel vezet tovább. No most merre?

Összedugták a fejüket haditanácsra. Jenőke amellet kardoskodott, hogy a lassót derekára kötve, kémlelő útra indul a baloldali nyílásba, míg Pursi kijelentette, hogy boldog, aki hegyre mászik, amikor pedig kényelmes, vízszintes útja is kínálkozik. Jenő már oldozgatta a lassót a váláról és Gabi zavartan érezte, hogy veszélyben a kalandorok egészsége, amikor hirtelen különös zümmögésre kapták fel a fejüket. Halk és mégis az egész földalatti helyet betölteni látszó hang volt ez, olyan, mint amikor egy méhecske egészen közel zümmög a fülünk mellett és a hangot szinte bent érezzük mélyen a fejünkben. A lámpák fénye gyorsan köröskörül futott — és hollá! a jobbfelé vezető sötét folyosó talajáról, körülbelül 15 lépésnyi távolságban vérvörös szem csillant feljűk. Gabi a gumibotot magasra emelve, baljával a lámpát tartva, siettel előre, nyomában a hirtelen harci kedvre gyúlt többi felfedezővel. Még öt lépés! A szem élénken, gúnyosan csillog. Két lépés. Gabi emeli a botját, Laci a boxert, Pursi hátul a korbácsot suhogtatja. A zümmögés elhallgatott, most minden a vörös szem körül forgott.

Gabi hirtelen megáll. Hol a szem?

Lámpája kutatva világít előre, jobbra, balra — sehol semmi. Pursi hátul felkiált: Én látom! Ott van a lábadnál! Izgatott kutatás. Gabi letérdelve vizsgálja a sziklatalajt. Egyszerre felemelkedik és legyint a kezével: Macskaszem! Olyan csillogó kis szerszám, amilyent az autókra, meg a kerékpárokra szoktak erősíteni, hogy a mögöttük jövő kocsi lámpája fényét visszaverje. Szellemes, de egyszerű gondolat, így vezetni a földalatti sötétben bújkalókat. Ugy látszik, a titokzatos barátunk is azt akarja, hogy erre induljunk tovább.

— Annál is inkább — szólal meg hátul Pursi —, mert a másik úton nem is mehetnénk már, azt sikeresen bezárták mögöttünk.

Visszanéztek. Pár lépésnyire a hátuk mögött tömör sziklafal zárta el az utat, amelyen éppen most végigjöttek. A fiúk megborzongtak. Mégis kényelmetlen, kísérteties tudat, hogy valaki itt jár körülöttünk, gépeket mozgat egyetlen hang nélkül, sziklákat től és húz ide-oda.

Gabi hangja kissé türelmetlenül csattan fel:

— Gyertek, járjunk végére már ennek a dolognak.

Tovább sietnek az egyetlen úton. Harmincöt lépést számolnak, amikor előttük keresztben is szikla látszik. A folyosó zárva van, oldalút sehol. A csodák azonban csak nem akarnak véget érni. Mert amint Gabi odalép az útjukat elzáró sziklához, mintha láthatatlan kéz tólna odébb, nesztelenül elmozdul helyéből, belevész az oldalfalba és utat enged a sietve tovább lopózdó társaságnak, hogy az utolsó mögött megint éppen olyan csendesen visszazáródjék a helyére. Gyors egymásutánban még két ízben ismétlődik ugyanez. Stubi a kiilit rágcsálva, meg is jegyzi:

— A hegy titokzatos embere jó sok ajtóval zárja el a birodalmát. Csak aztán majd kifelé is ilyen szívesen nyílnak ezek az ajtócskák!

Kisöcsi felmordul: Ki gondol most a visszatérésre? Előre.

Gabi összeráncolt homlokkal, gondokba merülve, vezet tovább a fiúkat. Egyszerre felkiált:

— Megvan! Érttem már!

— Mit értesz?

— Ezt az egész ajtóhistóriát. Mindjárt meg is mutatom. Oltsátok el a lámpákat!

Pillanat alatt elalszanak a fények és szívet szorító, éjszakánál feketébb sötétségben állnak ott a fiúk. Gabi hangja olyan különösen cseng a sötétben:

— Fogjátok meg egymás kezét. Megvan? Jó. Most nagyon lassan gyertek utánam és jól meresszétek ki a szemeteket. A következő kapu előtt halvány, nagyon halvány fény sugarának kell kereszteznie az utunkat. Figyeljétek!

Hat pár szem mered bele a tintafekete semmisségbe. Stubi arra gondol: de jó a macskának, az még itt is látna. Laci hátra súgja Jenőnek: Te, ha itt valaki kupán ütne, még azt sem tudnád, hogy kinek add vissza.

Ebben a pillanatban Jenő, a sasszemű, felkiáltott: Allj! Látom a fényt!

A kezével mutogat, mintha látna valaki a mozdulatát.

— Nézzétek, itt, tőlem öt-hat lépésnyire. Látjátok? Balról jön körülbelül a térdem magasságában és vízszintesen fut jobbfelé. Egészen halvány, keskeny fény sugar.

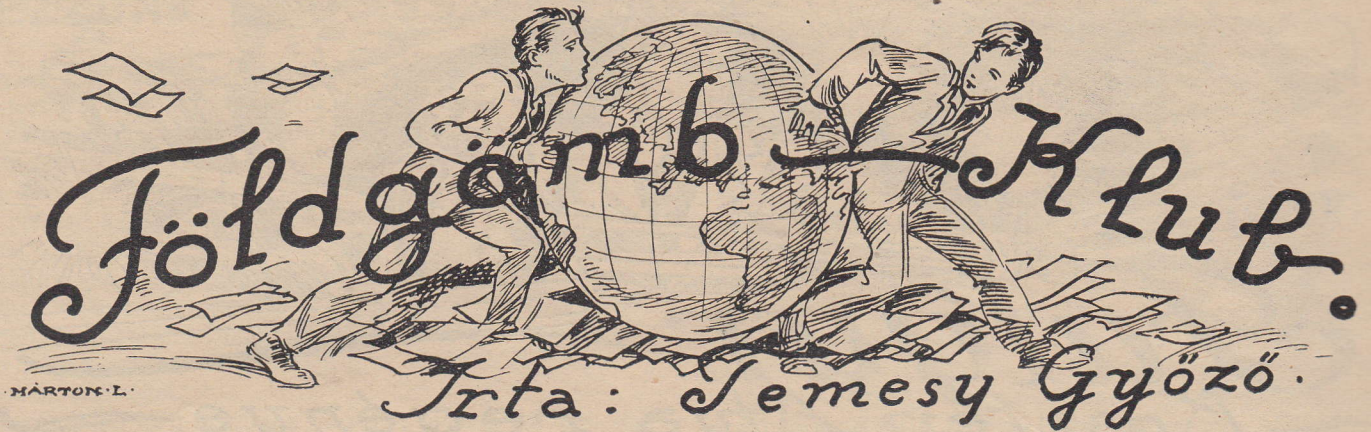
Igen, most már a többiek is látják. Spárgavékonyágú halvány fehér sáv húzódik keresztbe az útjukon.

Gabi magyaráz: Vigyázzatok, most lassan átmegyünk rajta. Abban a pillanatban, amikor odaérek és megszokatom, Laci gyujtsa fel a lámpáját. Akkor fog elmozdulni előttünk a szikla.

Feszült, izgatott figyelés. Hirtelen felgyullad Laci lámpája. Elöttük alig pár lépésnyire a negyedik sziklakapu tolódik be lassan a falba. Gabi átsiet rajta és csak húsz lépéssel odébb áll meg, hogy a többi bevárja. Tágranyílt szemekkel várják a fiúk a csoda megfejtését. Gabi egyetlen szót mond csak: Fotocella.

— Mi az?

— Az elektromosérőket kutató tudomány legújabb és legnagyszerűbb felfedezése. (Folyt. köv.)

Ezekután nem maradt más hátra, mint — megázni. Az eső nemsokára darává változott és olyan kiadósan esett, hogy a lépéseik is mind hangosabbak lettek a — cuppogástól. Aztán feljebb jött a metsző délkeleti szél. Ugy keresztülfúj rajtuk, mintha likacsos spongya lettek volna és a csontvelejük akarta volna kifújni. Nos, ebben a „csunya időben“ ezek a bácsik úgy gázolták szélestalpú szögeseikkel a darát, olyan vígak voltak, hogy el kellett felejteni minden hideget. Nyugodt vitákat folytattak arról, hogy ez Magyarország legcsapadékosabb vidéke, hogy az évi átlag eléri az 1800—2000 mm-t, hogy ez átmeneti vidék az időjárás szempontjából és ilyeneket. De nagyon tanulságos volt minden egyéb beszédjük is: a nagy kárpáti homokkőövről, a Pop Iván kristályos masszívumáról, hogy meddig tud az ember ellátni ezekről a csúcsokról és hasonlókról. Azt mondták, hogy át lehet látni az erdélyi medencén, egészen a Déli Kárpátokig.

A fiúk most szorosan csatlakozva mentek, mert nem akartak egy szót se veszíteni. Az motoszkált a fejükben, mennyi tapasztalat, tanulás, gyakorlás és vándorlás kell ahhoz, hogy ezek a bölcs emberek mindent meg tudjanak fejteni, minden kérdésre felelni, minden követ, virágot, madarat nevéen nevezni! Boldogok voltak, hogy meghívták őket is az öregek közé. Lexi meg is jegyezte csendesen:

— Ezek tudnak, mi?

— Így érthető, hogy nagy a tekintélyük: hetekig elkószálnék velük!

Alig vették észre, hogy másfél órát jártak. Fél négyre elérték a csúcsot. Bár a kilátás gyöngye volt, mégis félórát töltöttek fenn. Az öregek úgy eljátszottak tájékozódási, magasságmeghatározási problémákkal, sőt még hancúroztak is, mintha ifjak lennének, hogy a félóra hamar eltelt. Még esett a dara, amikor újra nagy cuppogások közt leereszkedtek. Ötnegyedóra alatt elérték a második számú kórkalyibát. A fiúk kíváncsian nézegettek.

— Ez is éppen olyan! vélte Karcsi.

— Csakhogy tisztább, mert új! — tódította Lexi.

— Ezt az új állami erdészeti építette szállásnak! — adta meg a felvilágosítást az erdész, aki mindennel készen várta őket ott. Ettől tudták meg a fiúk, hogy az urakat már kitölték volt a megszállók, de kénytelenek voltak újra hivatalba hívni őket, mert a szakértelem hiánya rettenetesen megbosszulta magát. Most szemleúton vannak.

— Kettőt nem értek ezen a

kalyibán — mondta Lexi —. Az egyik, hogy mért olyan éles lejtésű a teteje, a másik, hogy mért van egyik oldalról fedetlenül hagyva?

— A tapasztalat termelte ki ezeket a megoldásokat. A stílust teljesen átvettük a hegylakóktól, de itt akkora hőmennyiségek esnek télen, hogy a hórteg több méternyi vastag. Képzeljétek el, hogy valami lapos tetőn ez mind rajta marad. Akkor a súlypont a kalyiba közepére esnék. Így a szélére kerül és eső és hó hamar és könnyen lecsúszik, eltávozik. Az egyik oldal pedig azért védtelen, hogy a szél járhassa; mert jobb, ha nincs egészen a hegyoldalhoz ragasztva. Ebben az esetben ugyanis nem kerül a kunyhó szélárnyékba, már pedig a széltől teljesen védett helyen a tető és a hegyoldal között még sokkal nagyobb hőmennyiség halmozódna fel.

Künn még mindig esett, benn barátságos tűz lángolt és bizony órák kellettek ahhoz, hogy minden megszáradjon. Egy jó óráig mindenki pizmogott, rendezkedett, elhelyezkedett, ágyat vetett, evett, kikérdezte az erdészt, aztán megkezdődött az est.

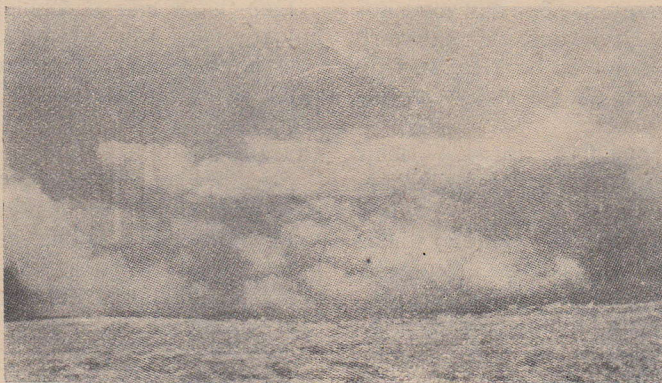
Annak mondom, aki ismeri azt a kellemes zsibbadtságot, amit az ember érez egy jó 25—30 kilométeres séta után. Amikor külön-külön jólesik az ülés, a falat, a szó, a szöszmötölés. Az ember lassan kielégül, megnyugszik, meglátja társait és átalakul beszélővé. Megkezdődik a kaszinó. Istenem! Fenn a Máramarosi Havasok gerincén, egyszerű kalyibában, ágyunk a földön, remek napi út után mekkora figyelemmel is kell megtárgyalni azt a világrengető kérdést, hogy miként jobb: a lábat éjjelre papirosba csavarni és a takarót körültekerni, vagy egyszerűen betenni a kiürített hátszakba?

A vándorló ember nyolckor már alszik, de milyen dicső az az egy óra beszélgetés lefekvés előtt! Mit is lehet itt annyit beszélni?

— Ez nagyszerű sítérep lehet — kezdte Lexi —, hiszen nagy tetők, platók vannak erre.

— Alig hiszem, hogy Nagy-magyarország bármely más területe mérközhethet ezzel a sítereppel — jegyezte meg a legfiatalabb úr, egy erdőmérnök —, napokon át lehet túrázni és szebbnél-szebb utat tenni, mindig akad menedékház, csak éppen éjjelre kell befűteni.

— Meg előbb meg kell találni azt a menedékházat! — fújta a füstöt Tibor bácsi, Lexi apjának ismerőse. — Csak kiválóan gyakorlott síelő merészkedjék ilyen terepre.

A Hoverla a Pop Ivánról, nem kedvező időben.

Van ám erre farkas, medve, meg egyéb veszély elég.

— Arról, hogy meg kell találni a kunyhót, arról tudok egy tanulságos történetet. Tavaly történt, hogy két elsőrendű sibajnok jött erre. Lengyelek voltak, a Cserna Horán túráztak, hát benéztek hozzánk is. Nem ugyan a Pop Ivánra, hanem a Hoverlára.

— Holnap majd meglátjuk! — szolt közbe Tibor bácsi.

— Olyan fene jól érezték magukat, hogy elszámították az időt. Sütött a nap, de ha lemegy az égről, hamar éjszaka lesz. Szóval a két polyák kanyargott-keringett, aztán egyszerre nem tudták, hol vannak. Futkostak erre-arra, de nem találták meg a nappal elég könnyen megjelölhető kalyibát.

— Rémes! — kottyant bele Lexi.

— De rémes ám, mert végül is egy fa alatt húzták meg magukat és mindent, ami meleget adhat, magukra szedve egymásnak dőltek és így húzták ki az időt — amíg bírták.

— Mért nem sípoltak, kiáltottak?

— Kinek? Minnek? Mi itt az emberi hang? Mennyire terjed a síp szava?

— Megmenekültek? — izgult Karcsi.

— Hát — pőfékelt a mérnök és nyomkodta kurtaszárú pipáját —, meg is, meg nem is. Az segített, hogy szél járt és ez nem altatta őket. Időnkint egymást biztatva ugráltak, mozogtak. Pirkadáskor aztán levánszorogtak és vasúton tértek haza. Az egyiknek a füle, a másiknak pláne a féllába fagyott le. Ugy hallottam, mindkettőt amputálni kellett.

— Rettentő! Miért nem ittak konyakot, vagy rumot, az melegen tarthatta volna őket?

— Hát ami a rettentőt illeti, az igaz, mert lecsapott füllel csak a gyászmagyarok éltek, meg a sportpályájuknak is vége volt. De a konyak, meg minden alkohol, az még veszélyesebb. Meg vagyok győződve, hogy ha ezek a fiúk szeszt ittak volna, biztosan ottmaradnak, mert a felhevülés után elhagyja őket az erejük. De ezeknek úgyszólván semmi készletük nem volt, mert két emberüket előre küldték és azok mindennel készen várták volna őket.

— Kérlek, ezt nem osztom. Nagy hidegben a kifejlett szervezet megkívánja az alkoholt. Valósággal élet költözik az emberbe, ha elgémberedtek a tagjai. Én még rumot is tudok tizenötön aluli hidegben inni és jólesik, cseppet se árt meg.

— Talán menetközben, szóval mikor mozogsz utána, meg keveset. De ebben a helyzetben konyakot inni egyenlő lett volna az öngyilkossággal.

Még egy kicsit elvitáztak a szeszről, aztán új téma került.

— Azt tudjátok-e, mért olyan jó sítérep ez a vidék? — kérdezte a társaság legidősebb tagja, egy erdőtanácsos.

— Mert nagy laposai vannak és nem túlmeredek a csúcsai.

— No igen, de mért ilyen a terep? Ismeritek a Davis-Braun elméletet?

Senki se ismerte, csak a fiatal mérnök morogta: hallottam valamit felőle.

— Davis amerikai geográfus, Braun persze német. Azt mondják, hogy a tájat mint élő egyéniséget kell felfogni. Van születése, kifejlődése, előregedése és kimúlása. Amíg fiatal, vígan szökdelnek a folyói, élesek a gerincei, meredekfalúak a völgyei. Amikor öreg a táj, akkorára lassúak lesznek a folyói, legömbölyödnek a hegyformái és konvexek a völgyei. Szóval a természet kiegyenlíti az ellentéteket. Az öreg tájban már megvan oldva minden probléma, mehet nyugodni.

— De hogy születik meg és hogyan hal meg a tájék?

— Ez a kettő egybeesik. Ime a példa. Itt járt nem is olyan régen egy francia kutató, *de Martonne* a neve, az a mi vidékünket ezzel az elmélettel a zsebében úgy magyarázza, hogy valamikor már előregedett, kiegyenlített volt. Akkor aztán egyszerre jött a nagy katasztrófa, a föld kérge megmozdult, a vulkáni erők új hegyeket löktek ki a felszínre és ezt az egész öreg, lapos vidéket kétezer méterrel feljebb tolták. Ezzel a széleken rettentő pusztító, lehardó erők keltek életre, mély völgyek keletkeztek — ezekben járunk mi manapság, — viszont fenn a tetőkön megmaradtak a nagy platók.

— Szóval csak fel kell kapaszkodni erre a csekély kétezer méterre, aztán mindjárt sétává lesz az út!? Tényleg valahogy így volt ma.

— De még úgyabban lesz holnap és holnapután. De csak akkor, ha most pakkolunk és alszunk! Lehki — szolt oda a rutén erdésznek —, te meg rakd, amíg el nem únod. De reggelre legyen megint tűz.

Öt perc múlva mindenki aludt. Az erdész egy karóval igazította a tüzet. Lexi utolsó gondolata az volt, hogy „reggelre“ ez szépen hangzik, de mikor van itt reggel?

Hogy sokáig ne késsen a megoldás, elárulom (mire való is volna az író, ha nem, hogy folyton árulkodjék), hogy ez három óraker volt! Amikor aztán hatkor újra fenn voltak a Pop Ivánon, most már ragyogó napsütésben, remek kilátással, akkor a fiúk örültek a korai kelésnek. Alattuk ködtenger, a csúcsok vakítóan villognak! A Hoverla, a Czerna Hora hosszú gerince, a Pietrosz, a Radnai Havasok, a Nagy Pietroszul, és ott messzebb a Kelemen Havasok, az erdélyi medence és ott, ott, valóság, vagy álom? Ott vannak a medence déli szélének sötétlő hegyóriásai. Egyszerre szél kekedik és a tenger megmozdul. A nap belekap a ködhabokba és gyűrja, tolja őket. A szél kikap egy-egy foszlányt és átrog vele a hágókon, mintha hólabdával akarná megdobni a tulsó völgy ködtömegét. De a ködfelhő megtorpanik a hágó felett a tulsó tömeg láttán és elenyészik. Most a köd elérte a szembenlevő csúcsot, körültakarja, mintha valami titkot akarna odasúgni. Talán rajtunk mulatnak?

(Folyt. köv.)

TEADÉLUTÁN AZ ŐRSBEN.

Amikor olyan az időjárás, hogy se korcsolyázni, se síelni, sem pedig kirándulni nem lehet, rendezzen az őrs teadélutánt.

Ilyenre az őrsvezető meghívhatja a csapat többi őrsseit is, míg azok vezetői csak azokat engedjék el, akik megérdemlik s az őrsükre szügyent nem hozhatnak.

A programot a s.-őrsvezetővel idejében megbeszéljük, kb. így:

1. Őrsi-, illetve csapatinduló (Vigyázz-állásban énekelni).
  2. 3–4 perces beszéde az őrsvezetőnek, ami az ünnepiességet nagyban emelheti.
  3. Teázás, — közben, vagy utána.
  4. Szavaltatok, mókák, érdekes felolvasások, jelenetek, ének és végül játékok (lásd: Játékoskönyvben).
  5. Mielőtt a fiúk hazamennek, újra teázás.
  6. Befejezésül a szöv. induló egy versszaka.
- A programot a s.-őrsvezető dolgozza ki (mókák, jelenetek stb.)

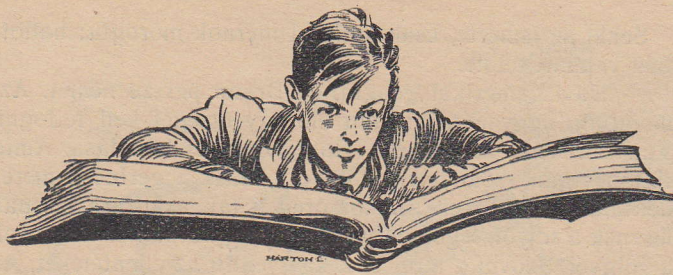
az őrsbeli fiúkkal karöltve. A legelső összejövetelen az őrs bírálja el, mi volt jó (önképzőkörszerűen).

Mindegyik fiú hozzon magával csészét, kanalat, 4 drb kockacukrot és 5 deka kekszet. A két utóbbit a szakács beszedi és közös edényben szolgálja fel. Teát és izesítőt közösen vegyen az őrs.

Teafőzéshez citrom helyett használhatunk borkövet, ami magyar gyártmány, gazdaságos és jó is. — Ha citrommal csináljuk a teát, szeleteljük fel és főzzük bele héjastól. Így sokkal izletesebb, mint a kész teába facsart citrommal.

A teázás helye lehet az őrsi sarok is. Mindenesetre olyan helyen rendezzük, ahol a teafőzés legalkalmasabb. A teázás helyét kissé díszítsük is fel.

Jó műsor, jó tea mind a vendégeknek, mind az őrsnek kelles emléke maradhat. *
Palatinus J. 585. r. v.

KÖNYVESTÁSKA

Lévai Alajos: Mesélnek a lángok. Versek. Hunnia-nyomda kiadása, 5 iv. — A Jamboree boldog izgalmainak túlfutott hangulatai után, midőn a magyar cserkészlet előtt is új utak nyílnak meg s midőn kérdőjelekként meredez felénk a jövő, nagyon megnyugtató, hogy sokan vannak, akik előtt a cserkészlet még mindig lelkeséget jelent

„Mesélnek a lángok.” A költő, a cserkészpoéta odaáll a magyar cserkésznek nagy táborúze mellé s meggyújtja a rőzsét. Sercegnék, ropognak a hasábfák s lassanként felmelegszik a lélek. A lángok magasra szárnyalva mesélik, hogy nekünk mégis csak legszebb, legdrágább a tiszta, ragyogó liliosmos gondolat.

Valami finom aranytályol lengi át Lévai Alajos költészetét. Nem akar izomfeszítő keménységgel gátakat törni, nem akar az újdonság lázával elkápráztatni, nem jön világmegváltó ígéretekkel, mint annyi nagyképzű modern poéta.

Ő ennél ezerszerre többet tesz. Megnyitja szívének aranylatkáját és mint bűbájós tündérmesék lopóznak lelkünkbe a dalok. Valahogy Schubertre kell gondolnom mindig, ha Lévai verseit olvasgatom.

Lágy, langyos hullámokkal, de a férfias erő öntudatával mesélnek ezek a lángok arról, „Mikor fáradtan, ködbeburkolózva szökött a nyár az ólmos ősz elől, vöröslő lombok sügtak halk mementőt. S talán egy emiék eltűnő időkből, talán egy száraz, szélzavart levélke — Dobban szívembe feltörő sirásként... születtek mind e halkszavú dalok.”

Szive nemcsak a cserkészfiáié, nemcsak a drága táborok előtt nyitja meg, de kilép a cserkészotthon kapuján, de meleg szeretettel öleli magához az élet eseményeit, járja a drága multat s új diadalmas lélekgyőzelmekről álmodik...

S minthogy minden időkből a poéták voltak a mélyben rejtőző életoltárok tűzésztoi, hiszem, hogy Lévai Alajos versei most, mikor a magyar cserkészlet katlanában új látatömegek forranak, az igazi cserkészgondolatnak nemcsak mesélő lángjai, de élő tüzei is lesznek.

Sándor Dénes.

Dezső L.: Magyar Hazám. A csapatnak, őrsnek könyvtárában egész sora van az olyan könyveknek, amelyeket úgy szoktak megmutatni az érdeklődő vendégnek: Ezek a cserkészfiúk számára mindennapi kenyeret jelentenek. Azért olyan megviseltek, mert nap-nap után forgatjuk őket. — Nos, fiúk, most egy ilyen könyvet ajánlok nektek: Dezső L. tanfelügyelő úr hatalmas, egész iv nagyságú könyvét a magyar hazáról. Szébbnél-szebb felvételek gyűjteménye ez a könyv: Magyarország összes városai, nevezetesebb falvai, vidékei sorakoznak egymás mellett; hozzácsatolva a megszállott területek kincseiből egy csomó kép

s a végén a gödöllői jamboree felvételeiből is egy sorozat. A képek között elszórt rajzok és a szép címlap is érdekelt minket; ezeket a Jamboree-újság egyik legkedvesebb rajzolója: A. Szabó Károly készítette. A könyv szövege: három cserkészfiú egy kedves öreg bácsi vezetésével bejárja egész Magyarországot s megmutatnak minden szépet Hanzinak, a gödöllői Jamboreen megismert német pajtásnak. A szöveg nemcsak földrajzi, hanem sok értékes történelmi és egyéb gyakorlati adatot is nyújt, de azt olyan élvezetes formában teszi, hogy az ember egy percre sem érzi azt, mintha őt most tanítani akarnák. Az őrsi könyvtárakban, meglátjátok, nem lesz nyugalma egy napig sem a könyvnek: egyik fiú a másik után fogja kivenni, hogy végigolvassa, aki elolvasta, újra előveszi, nézegeti, úgy megszereti. Az ára meglepően olcsó. Egy könyv 3.90 P és 20 fillér portókótséggel hozzá. Ha többen összeállnak és egyszerre több példányt rendelnek, a postaköltséggel még jobban boldogulnak. Megrendelhetitek Szombathelyen, a szerzőnél.

Fogassy Ödön: Szőlőj, kézimunka-mintalapok. Még egy gyakorlati értékű könyvet akarok szeretettel ajánlani nektek. Néhány személynét már hoztunk belőle a mult évfolyam utolsó számában (emlékeztek a kutya készítésére pl.), ezután is közlünk itt-ott, mert nagyon érdekes és kitűnően felhasználhatók az őrs otthon-munkájában. Az egész könyv csupa mintalapokból áll: papír-, karton-, fa- és fémmunkák készítésének roppant egyszerű, ügyes, azonnal érthető útbaigazítását adja. Én a munkákkal kiprobáltattam és ügvetlen kis kezűkkel egészen szép munkákat csináltak a könyv útbaigazítása alapján. A könyv ára 6.80 P. Kicsit drága. De csapatok az egyes mintalap-csoportokat (pl. papír-, vagy fémmunkák lapjait) külön is megvehetik és akkor csak 2—2.50 P-t kell fizetniök. Mindenesetre jobb inkább félrerakosgatni a filléreket és az egész könyvet egyszerre megvenni. Ha kettőnél többet vesztek, 20 százalék engedményt kaptok. Fogassy Ödön áll. tanítóképző int. tanár úrnak irjatok Szegedre.

Minden cserkész könyvtárában meg kell legyen a **Tóth Tihamér**-sorozat. Megvan neked? Elmondom a címeiket: Ne igyál! — Dohányozol? — A művelt ifjú. — A jelíemes ifjú. — A valóságos ifjú. — A tiszta férfiúság. — Krisztus és az ifjú. — Ajándékul kérd, megtakarított fillérkéiden vásárolj meg a köteteket. Nem reklámot akarok csinálni neki, hanem azért ajánlom, mert neked van szükséged ezekre a könyvekre. *Koszter atya.*

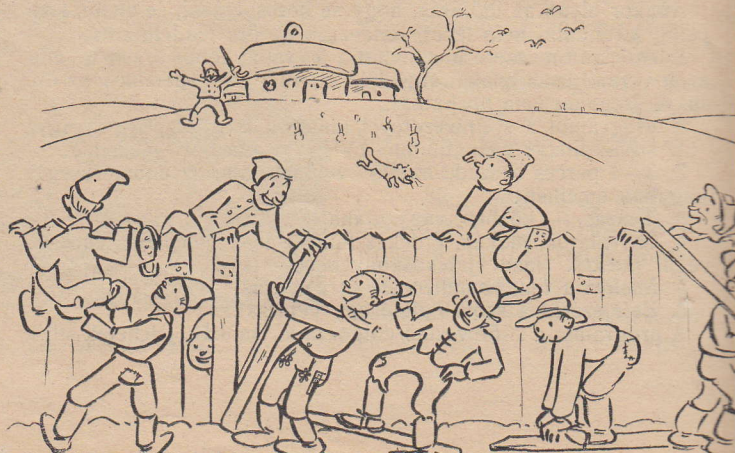
SPORT

A Magyar Cserkész eddig csak ígérte mindig, hogy csinál sportrovatot, de nem csinált. Most a Dudika-féle szerkesztőség megmutatja, hogy ő ezt is megcsinálja, — különben, mint a nagyok.

Lappangó sibaikon. A soproni főiskolások január 21-én rendezték az új lesikópályán a főiskolai slalom-versenyt. Szépszámú mezőny mellett versenyen kívül indult Kisöcsi, akit a Csibészklubból jól ismertek s aki egyébként III-ikos gimnazista. Az eredmény érdekes. Messze kimagaslott az egész gárdából Geri, aki tavaly Magyarország sibaikonja volt. Utána jó idővel a Berci következett, aki a fiatal sielő gárdának egyik nagy ígérete. És Bercitől alig valamivel elmaradva, harmadiknak futott be Kisöcsi, bizonyítva, hogy tavaly, második korában, nem véletlenül lett első a reáliskola síversenyén. Ebből a gyerekből elsőrendű sielő lesz és évek mulva lehet, hogy a magyar bajnoki lista elején fogtok találkozni a nevével. Most még nagyon vigyázni kell rá, mert kelekóla és meggondolatlan; ha kissé megbízhatóbb és nyugodtabb lesz, Geri veszi őt kezelésbe. Sokat várunk tőle.

Football-szomorúság. Heteken át tele voltak panasszal és haraggal az újságok a magyar válogatott footballcsapat siralmas

frankfurti veresége miatt. A felnőttek összevesztek, gyanúsítgatások és egymás szidalmazása napirenden voltak, a szegény, pénzért testük épségét kockáztató profi-footballisták pedig mentek tovább és újabb mérkőzéseket játszottak hol hidegben, hol sárban, mert ezt kívánta az üzlet. Fiúk, nem ezerszer többet érő és igazibb sport ennél a gladiátor-sorsnál a mi egészséges, szép cserkészsportunk? Evezés, úszás, sielés, korcsolya, rödi, turisztáság, kutató-séta a természetben... Szép is, nemesít is, egészséges is. Hol vagyunk mi a profi-football! lelkületetői!...

Négyszemközt

Castor és Pollux. Az igazi barátság lelki kapcsolatot, fiúk; nincs abban semmi érzékiség és szentimentalizmus. Egyetlen ember sem tökéletes egész önmagában; mindenkiben van sok kielégítetlenség, sok hiány, amely önkéntelenül is keresi a kiegészítését. Ha most úgy érzitek, hogy lelkileg egymást kiegészítitek, hogy megvan köztetek az igazi megértés, megbecsülés, akkor van alapja köztetek a férfibarátságnak. Aki mindig hangoztatja, hogy barátom, az nem az. Aki mindegyre arról beszél, hogy mennyire szeret és becsül engem, az csak szájjal szeret és becsül, a lelke zárt előttem. Nem barátság a nyali-fali barátság, amelyben a többitől félrevonulva, tüntetően együtt jár két fiú, sötét folyosókon meg-megölelik, vagy megcsókolják egymást, kezét szorongatnak és mindegyre titokzatos szem-íntégetéssel jeleket váltanak. Ez érzékies vonzalom, amelynek vége azonnal, amint a most épen erős érzékiség akármelyikben lecsillapodott. Az igazi barátság kemény férfilelkek egymásba kapcsolódása; nem tűr puha, nyálás érzékiséget. Gondoljatok arra, hogy az angol édesapa 10 éven túl már nem csókolja meg többé fiát. — Igazi jóbarátot keveset találtok az életben; de az aztán változatlan marad a halálig. Hónapokig, évekig nem láttam egyik kedves, régi barátomat; nem is levelezünk, nem írunk rá írni. De tudom, hogy egyetlen levelemre, pár soromra, egy kérő szavamra gondolkodás nélkül ideadná mindenét, otthagyná munkáját, ha hívnám, hogy szükségem van rá. Mert az igazi barát minden körülmények között feltétlenül számíthat az ember. — Aztán még egyre vigyázatok. A barátság nem úgy kezdődik, hogy „mindent elmondunk egymásnak”: és aztán régi-régi hibák, gyerekbűnök előrúncigáltatnak és őszinte lélekkitérés címén töviről-hegyire megtárgyalatnak. Ez csak egy formája a kísértő győzelmének a lélek felett. Be ne ugorjatok neki! Bizalom, nyíltság, őszinteség kell a barátságához; azonban a legbensőségesebb barátság mellett is marad a lelkednek egy csomó kicsi kamrája, ahová a barátod sem nyer bepillantást. Ezek a kis „En-kamrák”,

MINDEN CSERKÉSZ

SCHMOLL-PASTÁ-T

HASZNÁL.

MAGYAR GYÁRTMÁNY!

ahová egyetlen valaki nézhet be csak: a lelkiatyád, de ezt a bepillantást a legszentebb titoktartás: a gyónás felett őrtálló sigillum védi.

Pista. Durva a hang a műhelyben. Káromkodnak, bántanak, mocskos beszéddel árasztják el egymást és te nem szólhatsz, mert ők legények, a mester is velük nevet nagyokat a durva tréfákon, te pedig csak egy szegény szurtos kis inas vagy. De a lelked finom cserkészlelek; félted, félsz, hogy eldurvul és hogy egyszer majd te is odajutsz, hogy kétértelmű, durva viccekkel szórakoztatod a többi kerges lelkű röhögőt . . . Pista fiam, én nem féltlek téged. Az igazi férfi-egyénség úgy megy át az életen, mint lezárt páncélautó az országúton: sár, kő, lehajló bokor, rádobott göröngy, támadó kutya, vagy farkas, vagy ember csak egy pillanatra üti meg, aztán jobbra-balra elsodródik, mert arra nem elég erős, hogy behatoljon a zárt kocsí belsejébe. Tréfa, nevetés, durvaság, bűn lepattog rólad, ha öntudatosan, zárt lélekkel fogadod és nyugodt tempóval sietsz tovább a te lelki utadon. Ilyenkor csendes komolysággal dolgozol tovább és igyekszel másra gondolni, hogy ne is figyelj rájuk. Nem nevelsz velük, nem kérdezel és nem fűzöd tovább a durva tréfát; viszont ha a tréfájuk tiszta és ártatlan, akkor szívvel, csengő hangon kacagsz te is velük. És a legfőbb, hogy rendszeres lelkiéletet élsz, átadod magadat teljes bizalommal a lelkivezetőd irányításának és minden tanácsát, parancsát hűségesen teljesíted. Erős vagy, tehát nem fog rajtad semmi, ami a gyengék bűne hibája. Maradj erős, fiam, és félelemnek árnyéka sem fog a lelkedre borulni.

Aggódva, kétség és remény között tekint most minden cserkész London felé, ahol mindnyájunk vezére, Bi-Pi, vivja meg nagy csatáját a súlyos betegséggel. Legutóbbi híradás szerint remélhetünk. Mi remélünk!

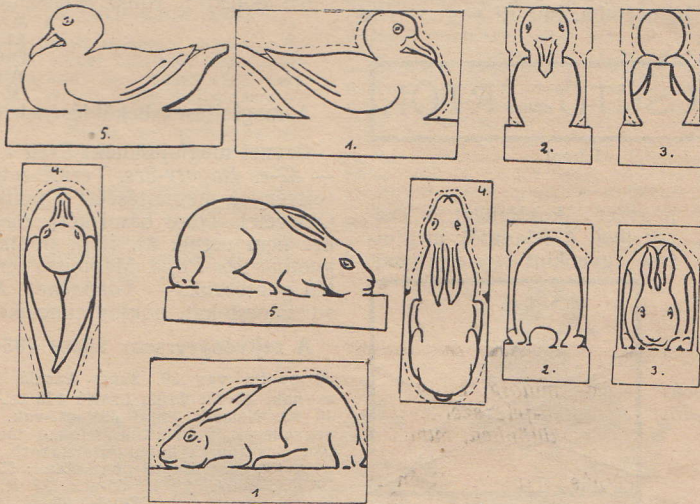
FARAGÁS!

Többször hozzáfogtam már, hogy egy darab fából valami állati alakot kifaragjak. De ez bizony nem igen akart menni és legtöbbször beletörött a bicskám.

Végre kezembe került egy amerikai cserkészlap, amelyben találtam néhány faragási cikket. Ezek a leírások érdekesebb állati alakok kifaragását szemléltették egy-két képben.

Nézzük csak, hogyan is kell hozzáfogni a faragáshoz.

Először is veszünk egy darab négyszögletes, vagy téglalap alakú fahasábot. (Keményfa.) Azután a kifaragandó alak fölülnézetét — ahogy a pontozott vonal mutatja — rárajzoljuk a hasáb keskenyebb oldalára. Most aztán a fölülnézet folytonos szemmel-tartásával lefaragjuk az oldalt eső részt. Ha ezzel már készen

vagyunk, akkor végérvényesen hozzákezdhetünk az alak faragásához. Nagyon vigyázva, először az oldal-, azután a hátul-, elől- és fölülnézetben faragjunk egy keveset és ha végeztünk, ismét kezdjük elülről.

Ha a kis szobor szépen sikerült, csiszolópapírral dörzsöljük simára, azután bepácoljuk, esetleg lakkal és bevonjuk.

Egy-két számban még fogok közölni állatképeket, akinek kedve van hozzá, tetzése szerint választhat közülük.

Meg fogjátok látni, hogy nem is olyan nehéz dolog, csak egy kis kedv és türelem, no meg egy éles bicska kell hozzá.

Jó munkát!
Finta László Sopron, 364. rv.

Több fényképészpajtás kérésére a karácsony előtt kitűzött fényképpályázat határidejét február végéig meghosszabbítottuk. Pályázni lehet téli tárgyú felvételekkel lehetőleg 9×12 cm, vagy nagyobb méretben. Téli sportképek jégen, havon, sielés, hócsata stb. tájképek, vagy bármi más a téli élettel kapcsolatos, akár szobai felvétel is jöhet. Utmutatás található a M. Cs. karácsonyi számában. Induljon meg tehát a képek özöne, mert nagyszámú értékes díj vár!!! Kedves újságként közöljük, hogy az egyetlen magyar fényképész-készítő-gyár, a Kodak Ltd., a pályázatra a következő díjakat adományozta: 1 drb 6½×11-es tekeresfilmes Kodak-készülék vászontokban, 1 drb. cserkész Kodak-készülék (4×6½) derékszija erősíthető tokban, 1 ezüstözött bronz plakett és 1 drb. bronz plakett. Fényképezsek, előre!

MENCZER tisztító cég, felelőséggel mindenféle ruháknak
FÉNYTELENÍTÉSÉT
 1 évi jótállással vállalja. Vidékre is szállít. Cserkészeknek 10%
 eng. Központ: Budapest, II., Zsigmond-u. 18. Telefon: 52-0-42.
 Belvárosi fiók: IV. ker., Váci-utca 36. Belvárosi kávéház mellett.

REJTVÉNYEK.

Rovatvezető: A 64. sz. Sz. Asztrik-csapat.

Bevezetésül talán elmesélem nektek, milyen borzasztót álmodtam az egyik éjjel. Eppen a rovatot állítottam össze, mikor kognak, és behoznak egy névjegyet. A névjegy ez volt:

Inget varrok.

Kis fejtörés után diadalmas hurrázással rohantam az előszobába, hogy fogadjam Lessing (Lesz ing) barátomat. Megveregette a vállamat és a kezembe nyomott egy rejtvényt, amelyet saját beismerése szerint nem tudott megfejteni. Ez volt a papíron:

Néger dobolása
 ly = j —m

Csak ránéztem és kivágtam: Fekete szem éjszakája. (Fekete személy szakmája.) Megelégedetten távozott Lessing. De alig ültem le, már hozzák is az újabb névjegyet:

Bölcső

Ki lehetne nagyobb bölcs, gondoltam, mint Sokrates. Csakugyan ő volt. Haragos nyugalommal bizonyította be, hogy a görögöt érdemes egy kicsit jobban is megtanulni. Igenis, Bölcső úr, mondom én, ezentúl szorgalmasabb leszek. Még el sem távozott ösokrateszsége, már itt is volt a következő látogató. Az ő névjegyze ez volt:

Rövid szivar

Ahá, ütöttem fejtörő kalapáccsokkal a homlokomra, ez nem lehet más, csak Rossini (Rossz színi). Ő volt. Egy rejtvényt hozott megfejtés végett:

Csak egy kislány van a világon

Óhó, kiáltottam föl, ez nem áll, hisz csak magamnak van három hugóm! A megfejtés tehát: Hazudik a muzikaszó. Rendben van, mondja Rossini, Isten megáldjon! — Szervusz, mondom és nagy kegyesen Sokratesnek is kezét nyújtok. A következő látogató azonban ugyancsak próbára tette tudásomat. Ez volt a névjegyze:

br. Y

Jutott eszembe számtalan szebbnél szebb gondolat, míg végül is kisütöttem, ki a rövidnevű látogató: Farkas Félix báró. Nagyön örvendtem a szerencsének, de már jónak láttam felébredni és összeállítani a rovatot a febr. 1-i számba. Ime itt van:

Nagyoknak:

1.

m	KD	á = ö
		am

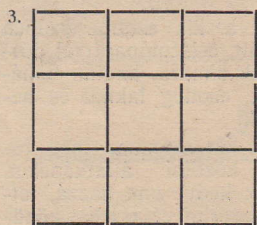
1 pont.

2.

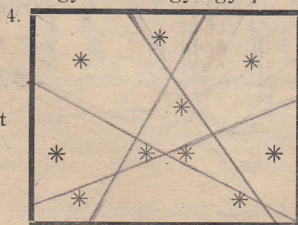
CSÜTÖ	otthon	RTÖK
-------	--------	------

1 pont.

Gyufaművészet.

négyzet alkotójaként is szerepelhet. A feladatok megfejtése egyenként egy-egy pont.

3. pont

Osszátok fel négy egyenesel úgy ezt a négyszöget, hogy az egyenesek által alkotott mezők mindegyikében egy-egy csillag legyen csak!

5. Könyvespolcomon négykötetes lexikon áll. Egy-egy könyv tartalma 4 cm vastag; a keménytáblák mindegyik fele 2.5 mm. Számítsátok ki, mily messze van az első kötet első lapja az utolsó kötet utolsó lapjától! Helyes megfejtés 2 pont.

Dreher keksz

Kicsiknek.

1.

Hold old ld d
----

 1 pont.

2.

ÖN	Z
	f

 1 pnnt.

3.

SZ
kutya

 2 pont.

4.

Dohánytőzsdé
o

 1 pont.

5.

R	a	p	a	
2	a	e	a	k
3	p	a	e	a
4	a	k	a	r

1. Kerti szerszám.
 2. Forma.
 3. Tetőfedő.
 4. Szándékában van.

Ha a vízsz. sorokat megfejtitek, függőlegesen is ugyanazt kapjátok.

Helyes megfejtés 2 pont.

6.
  - ✘ atona
  - ✘ skola
  - ✘ átor
  - ✘ ipa
  - ✘ blak
  - ✘ ég
  - ✘ ábor
  - ✘ bolya
  - ✘ abát

2 pont.

Ha a hiányzó betűket pótoljátok, a magatok nevét fogjátok kapni.

A jan. 1-i szám helyes megfejtése.

Nagyoknak: 1. Három a tánc. 2. Cimbalom. 3. Káposztaleves. 4. Anabázis. 5. Kúionvonat. 6. A javított napló pedig így hangzik: 1932. ápr. 19. Kedd. (2 hiba.) Tegnap a Rákóczi (4) uton (5) találkoztam (6) legjobb barátommal, (8) és beszélgettem (9) vele az újabb (10) regényekről. Ő legnagyobb szerűbbnek találta Földi Mihály: (11) Kádár Anna (12) lelke című (13) regényét. (15) Én azonban (16) azt mondtam (17), hogy nem ismeri a magyar regényirodalmat, (21) ha ezt állítja. (22) Ezt azért (24) mondtam, (26) hogy egy kicsit bosszankodjék. (28) Nagyszerű (29) hangulatát (30) azonban (31) nem lehetett (32) elrontani. (33) Miután (34) már minden mondnaivalónkat (36) megbeszéltük, (38) a legnagyobb barátságban váltunk el. (40) — Megjegyzés: Egy erdélyi írónak B. Berde Mária a neve.

Kicsiknek. 1. Kínai bennszülött. 2. Hitler. 3. Jöttment.

4. MADÁR
 ALIG
 DIÓ
 ÁG
 R

A megfejtések beküldésének ideje: febr. 15.

Üzenet megfejtőknek: Széll J. I. Röviden levélben válaszolunk. — 82-es Bagoly-örs. Természetes, hogy átszámítjuk. A nov. 15-i rejtvények megfejtéséért 7 pontot kaptatok. — Molnár J. Bpest. Oklevelet. Tibor bától kérj; mi ugyanis a régebbi rejtvénygyűjtemeket nem vettük át. Régi pontszámot megtarthatod. — Vadgalamb-örs, Pápa. Megfejtés rendben van. Kicsik rejtvényét szintén pontozzuk. — Többeknek. Megfejtésekre mindig írjátok rá sorszámozottakat, pontos címeteket és a pontos dátumot.

A rejtvényverseny állása 1934 jan. 1-én:

60 pontja van 39. Szücs László 175 cs.-nak, 58 92. Bakay Lajos 2 cs.-nak, 47 73.. Czike László 175 cs.-nak, 47 86. Kamarás O. 298 cs.-nak, 40 93. Németh Antal 461 cs.-nak. Ők kapják tehát az 1933. év IV-ik negyedének jutalmát. Írják meg pontos címüket a kiadóhivatalnak, ahonnan meg fogják kapni jutalmukat!
 A többi versenyző pontszámai: 37 pontja van R. 34-nek, 32 R. 94-nek, 29 R. 23-nak, 28 R. 65-nek, 27 R. 25-nek, 25 R. 11. sz. Hecht László 82 cs.; R. 40, R. 96-nak, 23 R. 18-nak, 19 R. 46, R. 51, R. 89, R. 97-nek, 15 R. 91, R. 95-nek, 12 R. 58, R. 59, R. 76-nak, 12 R. 64, R. 87, R. 90-nek, 10 R. 17 sz. Bagoly örs 82 cs.; R. 30, R. 63-nak, 8 R. 1, R. 3 sz. Friesz Miklós 852 cs.; R. 4; R. 5 sz. Lovász József 196 cs.; R. 6 sz. Sirály raj 327 cs.; cs.; R. 7 sz. Zs. Tóth Gábor 82 cs.; R. 8 sz. Fecske örs 47 cs.; R. 69-nek, 7 R. 21 sz. Karvaly örs 82 cs.; R. 27, R. 66-nak, 6 R. 2 sz. Berger Antal Rákoscscsaba; R. 12 sz. Sas örs 82 cs.; R. 13 sz. Sirály örs 82 cs.; R. 14 sz. Vadgalamb örs 82 cs.; R. 15 sz. III. raj 4-ik örs 82 cs.; R. 16 sz. Sólyom örs 82 cs.-nek, 5 R. 72-nek, 4 R. 19 sz. Horváth Odön 550 cs.-nek, 3 R. 10 sz. Mókus örs 134 cs.; R. 20 sz. II. raj 3-ik örs 550 cs.

Régebbi fejtők közül azokat, akik már régóta nem küldtek megfejtést, figyelmeztetjük, hogyha a febr. 1-i megfejtést sem küldik be, elvesztik pontszámukat!

CSERKÉSZEKNEK LEGÚJABB, LEGJOBB RÁDIÓFORRÁSA:

RADIONOVA

BP, IV., VÁCI-UTCA 27-29. — PIARISTA-HÁZ. — RÉSZLET. — CSERE.

TÁBORTŰZNÉL

Magasan lobog a karácsonyi láng. Hiába, ha a cserkészek a szeretet lángjának gyújtogatói, akkor messze látszik, sokak szívét meglegejt.

Az 5-ös KEG minden tagja a karácsonyt megelőző héten jegyezte napi jötteteit; az egyheti jötteteiket tartalmazó jegyzéket aztán név nélkül egybegyűjtötték és a csapat karácsonyestéjén a betlehemesek Jézuskának ajánlották fel a jöttét-csomagot. Kedves, szimbolikus ajándék. Cserkészgondolat! — Sárospatakon a 134-esek ünnepélyét több tanár és az igazgató is felkereste; ima és ének nyitották meg a szíveteket, aztán fogadalmat íjtott a csapat és az új órs, a „mókusok“ letették a fogadalmat. — A 421-es Báthori Gábor pk. csapat a szülőket is meghívta karácsonyi teastéjére, amely egyúttal beszámoló és a jövő terveket megbeszélő komoly ülés is volt. — Itt történt a csapat örökös vándordíjának, egy bronz cserkészszobornak átadása is új védőjének. A szobrot évenként kétszer adja ki a parancsnokság; tábor után a legjobb táborozónak, karácsonykor pedig a csapat egész évben legjobb cserkészenek. A Jamboree után Némethi Lajos kapta, mint legjobb táborozó. Most ismét ő volt az első helyezett, de mivel előzőleg védte a szobrot, azt most a második helyezett, Dabi Gyula örösvetető kapta meg. A parancsnokság igen értékes könyvjutalommal ajándékozta meg a legjobb munkát végzett cserkészeket. A novemberben rendezett megfigyelési verseny értékes díjait is karácsonyestén osztották ki. Első Véghe Ferenc lett. — A 60. sz. „Nádasdyak“ Csepregen karácsonykor szokásukhoz híven a község mintegy ötven szegényének juttatott a közszeregetben álló csapat ruhaneműt és ennivalót, igazi cserkészi jó munkát végezve.

Karácsony környéke kedves ünnepek ideje. Lássuk őket. A sopronmegyei cserkészek és az egész III. kerület meleg szeretettel ünnepelt a 10 éves igazgatói jubileumát úfó Holl Jenő dr. vm. elnököt, aki ismeretlenül, névtelenül, de értékes szolgálatot tett ismételtlen az országos magyar cserkészetnek. Jubileumáról így ír a Magyar Cserkész egyik munkatása:

„Egy évtizedes vasútagazgatói jubileumát használta fel a nyugati cserkészársadalom arra, hogy köszöntse benne a Férfit és Munkást, az Igazgatót és Elnököt. A mindig mosolygó Férfit, az első sorban dolgozó Munkást, a körültekintő Igazgatót és a melegsívű Elnököt!

Füük, látni kell azt, amikor a zöld asztal tornyosított aktái között egy cserkészlevél tűnik fel az Elnök asztalán... Látni kell, ha egy cserkészszemét dob ki, hogy az forogjon és forrjon, bővüljön és gazdagodjék, de végső eredményben mindig hozzá érkeznek vissza... Látni kellett, hogy szervezte a társadalmat és, hogy fogott minden sugarat és széteső szálát egyetlen gyűjtőlencsébe és csomóba: a Jamboree felé. De azt már érezni kell, amikor ez a tiszta szemmel megáldott ember felismeri a cserkésztvörvényekben a felebaráti szeretet kétezeresztendő parancsát és könnyet töröl, és kincses kézzel karácsonykor szegényeket gazdagít!

Terveket termel, embereket választ, események szálait bogozza azért, hogy a cserkészvilágot széppé és emberek felett állóvá tegye. Munkája a hivatalban és a cserkészéletben a törekvő, áldozatos önzetlen és nagystílusú cserkész útja. Ember, aki előtt a cserkészek tisztelegnie kell!

A csepregi 60-asok január 6-án és 7-én hatalmas sikerű jamboree-bezámoló rendeztek, mely a csapat minden eddigi előadását úgy erkölcsiekben, mint anyagiakban messze túlszárnyalta. Az előadás első része, melyet egy ügyes házi készítményű prólóg vezetett be, a mai modern — nem cserkész — diákok mutatta be. Először a kisdíjakot egy álmokép, majd az „öreg“ — a slágerek világában élő diákokot egy operett-paródia keretében óriási sikerrel. Az első rész szenzációja volt még a csapat cigányzenekarának első szereplése.

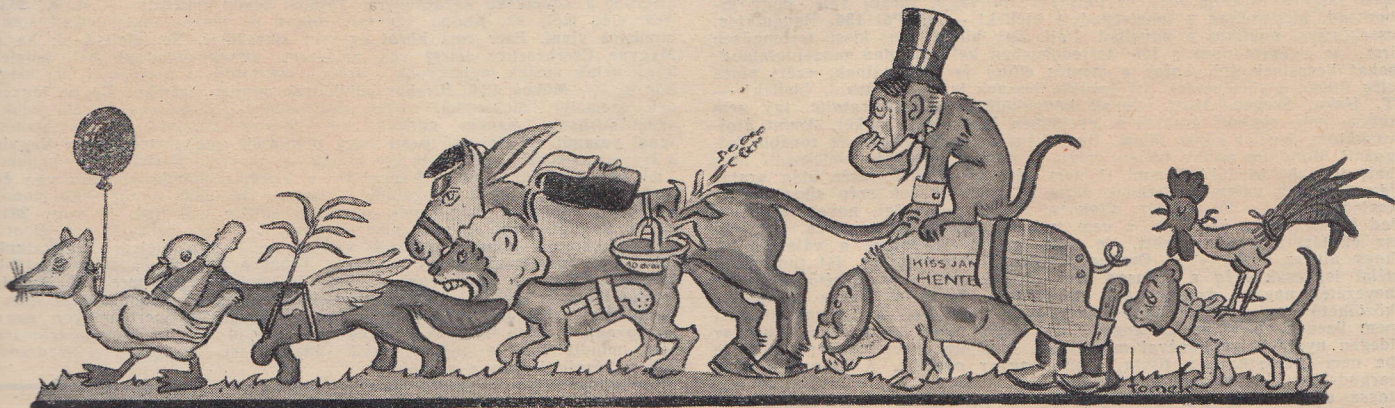
A második rész volt a tulajdonképpeni beszámoló, melyet egy Jamboree-táború felélevenítesének keretében adtak elő állandó kacagó-orkán mellett. Majd miután a csapat zászlajára felkötötték a Jamboree nagyszalagját, a csapat parancsnokának, Csincsur Győzőnek Jamboree visszaemlékezése: „Él, útra kél a magyar igazság“ című költeménye hang-

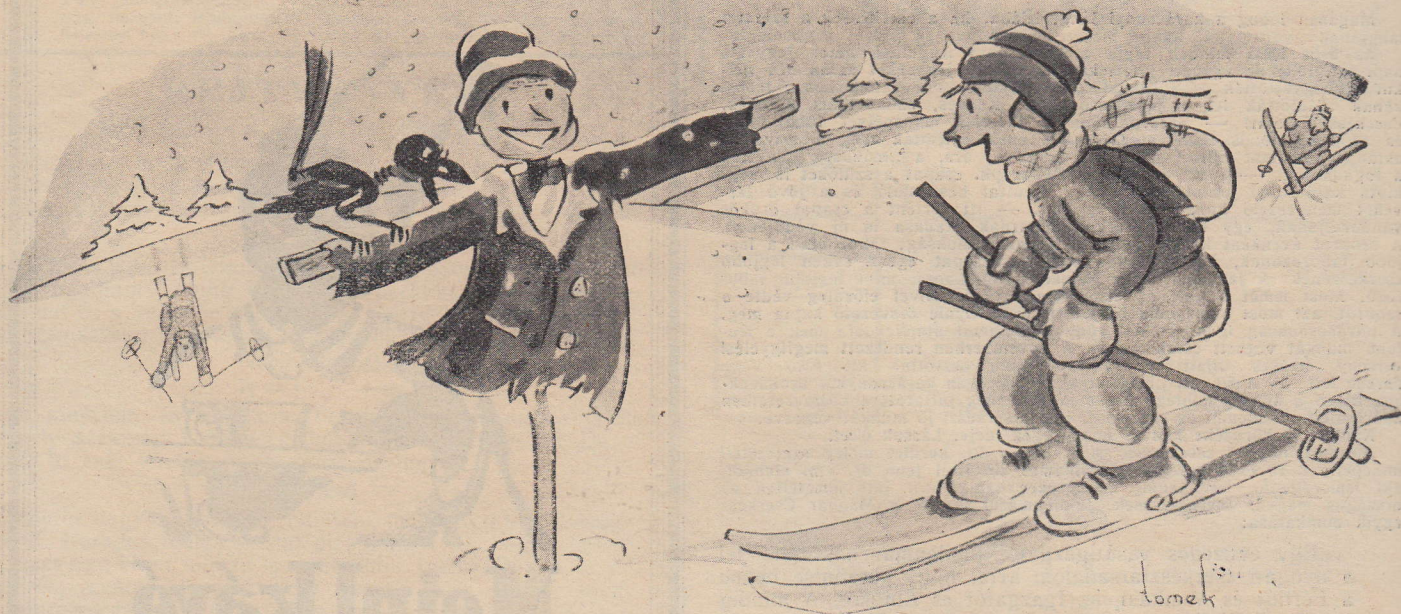
Meinl kávé Fogalom!

zott el óriási hatással. Most a csapat egy kultúresten való részvételre készül.

Nem szünetelt azonban a komoly cserkész munka sem. A cserkész akkor is dolgozik, ha örül vagy ünnepel, mi nem érünk rá összetett kézzel békén ülni. Hatalmas tempóban indult meg a munka a VIII. kerület új hivatalos helyiségeiben, amelyeket a várostól ingyen, szabad villanyhasználattal kaptak a Rákóczi-út 17/19. sz. bérházban. A keddi és pénteki 5—8-ig tartó hivatalos órák alatt telve van a három nagy szoba fiúkkal, vezetőikkel. Most már folyik a készülődés a márciusban tartandó tiszti és segédtiszti vizsgákra; amellet a 878. sz. csapat tisztikarának segítségével megindult az apródvezetői tanfolyam. Január elején kezdődött az amatőr fotótanfolyam is, amely iránt igen nagy az érdeklődés. A sok szepet tanuló kecskeméti fényképezőktől a Magyar Cserkész is sokat vár pályázatait alkalmával. — A szegedi 552. sz. Petneházy Dávid cserkészcsapatban igen intenzív belső munka folyik. A csapat tagjai két rajban igyekeznek magukban kifejleszteni az ideális cserkészt. Nagyban készül már a csapat nyári táborára is, amelyet július hónapban a belpátfalvai érseki uradalom erdőiben, a többi V. kerületi csapat részbeni bevonásával fognak megtartani. — A szegedi cserkész eszperantó gyakorló körben szorgalmasan folyik az eszperantó tanulás, s a készülődés a kb. 1—1 és fél hónap múlva megnyíló országos eszperantó levelezési kiállításra.

Farsang, dalidó! — Allatország táncba indul, — Nagy álarcos bálba. — Kacsza Mária rókafejjel — Délceg dali vezető; — Róka Miska tollgúnyában — Csupa jámbor, szelíd jószág, — Nézzétek csak: békezászlót, — Olajágot cipel Ő. — Sipszi kutya oroslán lett, — Füles Peti gimnazista kis diák; — Rőf-rőf koma hentest játszik. — Cilinderes Maki majom — Zsúrfiú lett. Nézzétek a — Villogó monokliját! — Cirmi cicán kutyaálarc — Csibi nénin kakastaréj, nagy farkok... — Menjetek csak dalidóba — S kivilágos virradatig — lhaj-csuhaj, szép az élet — Jól mulassatok!

A MAGYAR CSERKÉSZ POSTÁJA

H-n László. A jókai-novella igen hangulatos, helyes a megfogása, helyes a lebonyolítása is és igen sikerült novella lenne, ha nem volna benne annyi sok pongyolaság. Nemcsak a stílusra gondoltok és a gépeles hibáira, amelyek sokszor értelmet zavarnak, hanem egy-egy jól megfogott helyzet lerontására csak azért, mert nem volt elég figyelme ahhoz, hogy egyenes vonalban vezesse tovább a témát. Pl. ahol Petrovicsot felszólítja a tanár és az ingerülten válaszol, ez bántó, nagy zökkenőt jelent az elbeszélésben. És túl hirtelen, nem szépen vezetett a befejezés is. Kár érte, mert igazán jó írás lett volna. Elviszem magammal Pestre; ha érte jön, odaadom kijavításra. Nem szeretném, ha elkallódnék. — **B. Mihály 33.** Kedves Miska testvér, te a jó Istentől kétszer megkaptad azt, ami a legnagyobb kincs: az életet, és visszakaptad az élet fő értékét, az egészséget is. Gondolod, azért adta mindezt, hogy aztán elejtessen és elkallódni hagyjon? Tervei vannak veled Istennek és egy a fontos: hogy ezekben a tervekbe szívvel-lélekkel beleállj és iparkodjál őt jól szolgálni. Addig pedig írd, dolgozzál a fiúkkal és iparkodjál számukra az erőselektől ember támogatását nyújtani. Senki sem tudja azt, mi lakik az emberben, de önmaga tisztában van mindenki saját értékeivel. Elő ezeket az értékeket és a csapatban levő fiúkban meg-sokszorozni őket! Előre! — **B. Nándor 25.** Jól van, pajtás. Készítetted a megírt következő cikket. Okosan írsz. — **Ferkó 91.** Nagyon dőcögnek a soraid, Ferkó. A „Könyveim által” egészen fordulatossá és ügyes írás, de elrontja néhány kifejezés vagy apró hiba, amelyeket kis figyelemmel elkerülhettél volna. „Túlontúl”, azt jelenti: túlságosan, nem pedig, ahogyan te használod: túl valamin, odaát. Ép úgy „által” eszköz-határozóval használatos; ha régiesen, népiesen „át” helyett használod, akkor viszont az egész versednek ilyen stílusban kellett volna megírva lennie. Ezt azért nem közlöm a „Fiúk írásai” rovatában, mert ott írtál már és fogsz írni sokkal jobb verseket, ez pedig egy lépcsőfokkal lefelé lépést jelentene. A másik gyengébb, pedig a gondolata és költői képe nagyon jó. De még nem törekszel őszintén belefelekvéssel arra, hogy a jó gondolatnak a lehető legjobb formát megtaláljad. Amíg kapásból nem jönnek maguktól a muzsikáló verssorok, addig bizony vesződnöd kell velük, csiszolgatnod, keresni a legjobb kifejezést, lehangulatossabb jelzőt stb. Ebben a munkában pedig az a fontos, hogy önmagadnak igen szigorú bírálója légy. Tehetséges fiú vagy, fáradj vele, hogy kibontsád, kicsiszoljad a tehetségedet! Öllelek! — **F. Pál 134.** Hangulatos, cserkészies, poétikus a novellád, Pali. Egy hibád van: kissé terjengősen írsz. Az egészret pont a fele terjedelemben kellett volna összefoglalnod; sokat beszélnek (pl. Lajos a mentés előtt) és reflektálnak, ezért nincs elég üteme a történetnek. Írd tovább, lesznek igen jó írásaid. Öllelek! — **T. Jóska.** Szeged. Most vannak könyvkötőnél a folyóirataim, így nem tudom még egyszer átnezni a leveledben inkriminált cikket. Amint átolvashatom, levelet kapsz tőlem. Egyébként a jelszó: nyelni és tovább dolgozni! Mondtam annak idején, hogy ez lesz a sorsotok emlékszel? Nem baj; tovább, tovább! Semmi el nem vész és minden vetés után aratás jön. Kívánok valamennyiteknek nagy kitartást és sok szép sikert az új esztendőben. — **V. György, Cinkota.** Pajtás, egy régi, nyomberi leveled került ma a kezembe, s nem tudom, hogy feleltem-e rá. Ott volt az éltintézt írók között, de nem találok rávezetve a választ. Írd, hogy áll az ügy. — **K. Oszkár, Szeged.** Jóízű történet, jól tudsz mesélni is, csak még a stílusod nem eléggé folyékony mesélő stílus. A bevezetés nagyon hosszú, azt elpusztítom onnan és akkor alkalmilag közölhető lesz. A pályázatokon miért nem szerepelsz? Nb. Csencs jelgére nem üzenek, mert az „change”. Ha idegen szót használunk, írjuk az idegen nyelv helyesírásával mindaddig, míg meg nem magyarosodott és be nem olvasztató a tiszta, igazi magyar nyelvbe. A „csencs” pesti jargon-műszó és helyesírás: figyelj meg a Magyar Cserkészt: sehol sem fogsz ezzel a rút szóval találkozni. Ha már mindenképpen magyarul akarod írni, akkor írd „cséndzs”-ot. Az, hogy ezren és ezren használják, nem jelenti még, hogy helyes és izléses a szó; kaját és melót is ezren mondanak, mégsem irodalmi szó, hanem pesti utcai jargon. A másik két elbeszélésed is jóízű. Lesz író belőled, mert jól tudsz mesélni. Egyet közlünk, a másik is jön jövő karácsonyra. Nb. Milyen régi cser-

désdre vársz feleletet? Nem emlékszem. — **Dr. B. Ö.** A szindarabok közlését a M. Cs. nem folytatja, mert azt átvette tőle a kiadóhivatal. A nálam levő kéziratokat átadom nekik; fel fogják tudni használni. A kedves üdvözlést köszönöm; remélem, hogy értékes írásait ebben az évben is megkapják majd a fiúk. A legközelebbi munkatársi összejövetelen okvetlenül elvárom. Értesítés megy majd. — **V. B.** Köszönöm az értékes küldeményt. Nagyon jók. Várok sok újat, a képekből is, cikkekből is. A képeket átadtam a rejtvény-rovatnak; ott nagyszerűen közölhetők. Üdv! — **B. F., Debrecen.** A Magyar Cserkésznél bölcs munkamegosztással dolgozunk: a szerkesztő kiutal, a kiadóhivatal fizet, mint egy úr. A fényképpályázat díját is kiutaltam rögtön a döntés után; bent pihen a kiadóhivatal pénzszekrényében. Ha írsz nekik, elküldik; még jobb azonban, ha beleszámítatod idei előfizetési díjadba. Nem? — **S. I. 172.** Ez még nem jó, Pista. Döcög, a mondatokat a rim és a strófa mértéke kedvéért megkurtítod és kényszer-szavakat használsz, hogy kijöjjön a ritmus. Szerető ölelést küldünk az új előfizetőket! Isten hozott! **T. . . Tibor.** Melegsze, kedves novella, értékes gondolattal. Eltettem, hozni fogjuk. Az égi udvarmestert azonban kioperáltam belőle, mert diszonáns hangot jelentett az igazán úri tónusú elbeszélésben. Kérek alkalmilag újra cikket. — **V. D. J., Hatvan.** Jószikám, elkéstem a pályázattal, akkor már lezártuk és el is bírtuk a beérkezett dolgozatokat. Kár. Egészen ügyesen írtál. Szeretném, ha az újabb pályázatokon megint megpróbálkoznál. Jó? — **F. K., Sopron.** Azt írod: gyönyörű élmény számokra a cserkészélet, élménnyé lett a nyári tábor. Írásodból árad az a mindent tesztő, magával ragadó, vagy rontó erő, amelyet a mai magyar fiúkban annyira szeretnénk mindig megtalálni. Jól van Karsci! Ilyen leveleket akarok kapni a cserkészfiúktól: százat, ezret, harmincötzetet! A két versedet még nem közli a Magyar Cserkész, mert a soraid még nehezen gördülnek, a rimek sokszor erőltetetté teszik a mondatfűzésedet és a rimek csikorogva illeszkednek egymás mellé. Nem baj, írd tovább. Hamarosan fogsz egészen jókat írni; hiszem, hogy a fiúk írásai rovatában találkozunk majd sokszor a neveddel. Öllelek! — **A. A.** Mély érzésű, komoly, szép vers, de nem ad semmi új gondolatot: Trianon óta sok rokon verset olvastak a fiúk; most valahogyan újabb kellene, ami az ő lelkiükben is új gondolatok áradatát indítja. — **Sz. Z.** Eltettük a következő karácsonyra. Sajnos, későn érkezett. — **R. K. 503.** Nem elég mély ez, Karsci. Így nem fogod az igazán mozdulatlan örsöt munkára vinni. Ezer eset közül egyszer sikerülhet. Ne felejtssd el: ha a Magyar Cserkészből leírsz egy módszert, annak olyannak kell lennie, hogy nehéz esetek legnagyobb részében megoldja a problémát. Írd más-
kor is. — **Mókus 134.** Híreket küldhettek minden számba. De ne legyenek személyi dicséretet, vagy apró-cseprő semmiségről való csak-azért-is-írások, hanem minden hír hozzon valami olyant, amiből tanul valamit az olvasó pesti vagy dunántúli cserkésztestvér is. Vagyis a lényeg nem az: „mi így és így tudjuk, ő, mi dicső férfiak!” — hanem: „mi így csináljuk, hát ti hogyan?” A lapzártá mindig szerdán van és pedig a megjelenés előtt legalább 7 nappal. Ha tehát szerdán nap mondjuk 4–5 nappal a megjelenés időpontja előttre esik (pl. 10 vagy 28), akkor az előtte álló szerdán már töröljük a lapot. Törölés azt jelenti, hogy akkor már minden anyag ki van szedve és csak helyére rázogatunk mindent, aztán megindulnak a gépek. Tehát a megjelenés előtt legalább 10 nappal itt kell, hogy legyen a beszámolótok. — **Sz. Imre 134.** A hollandus kedves levelét részben, szemelvényekben fel tudom majd használni. Egy kis türelmet kell azonban gyakorolnod, mert nagyon nagy az anyagunk. Hála Istennek, nagyon nagy. Így jó. Te, ha nyomda számára írsz, mindig csak a papiros egyik oldalára írd; egyébként a szedésnél sok nehézségük van a szedőknek.

A Magyar Cserkészszevetség Hivatalos Lapja.
Előfizetési ára egész évre 12 pengő. Félévre 6 pengő. Negyedévre 3 pengő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, V. Nagy Sándor-u. 6. Cserkészház.
Szerkesztésért és kiadásért felelős:
KOSCH BELA dr.
Kiadja a Magyar Cserkészszevetség.

Ujra visszavarázsolhatjuk a Jamboreet, ha kölcsönvesszük az 1200 m-es hangosfilmet, mely szebbnél szebb jeleneteivel alkalmat ad nekünk arra, hogy ismét szemünk előtt játszódjanak te a Jamboree felejthetetlen élményei. — Kölcsönzési ára csapatoknak előadásoként 60 pengő. A filmet a Gazdasági Hivatalban lehet előjegyezni.

Figyelj ide!

Mi a cserkészzet?

Mit ad a cserkészzet?

A III. osztályú próba teljes anyaga.

A II. osztályú próba új, bővített anyaga.

A cserkészieség próbájának a teljes I. oszt. próba anyaga.

A cserkészzet története.

50 különpróba leírása.

Cserkészjátékok.

Cserkészsnóták.

Kisfiú- és apród-mozgalom.

Öregcserkészzet.

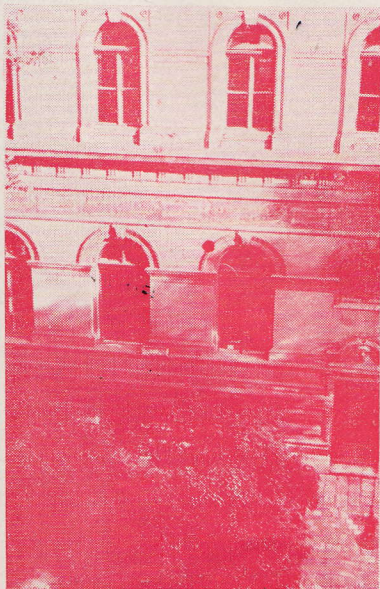
És még számtalan oly dolog, mely a cserkészzet gyakorlati és elméleti birodalmában teljesen nélkülözhetetlen.

Ez mind-mind megtalálható a VIII. kiadású

Temesy Gy:

Cserkész- könyv-ben.

E nagyszerű könyvnek, mely a cserkészzetben nélkülözhetetlen, ára 2.— pengő. Megrendelhető a Gazdasági Hivatalban, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. szám.

Dugó Jani újabban fényképezőgépet kapott és szorgalmasan fogyasztja a filmtekercseket. Remekbe készült felvételeivel — mint hű olvasónak illik —, azonnal bennünket is felkeresett. Egy alkalommal műveiről bővebben is meg fogunk emlékezni, most csak két képet közlünk mutatóban. Janika szemmel láthatóan egy épületet akart megörökíteni és kétféleképpen is megpróbálkozott vele. Kérdezzük jószemű és fényképezéshez értő olvasóinktól: vajjon miért dülnek az összes egyenes vonalak az egyik képen kifelé, a másikon befelé? Hogyan segíthetett volna magán Jani barátunk? Várjuk a válaszokat!

Már nem gond a csapat- ünnepély megrendezése

Hangulat, derű, cserkészhumor, komoly cserkész-élet, tábori élet, stb., mind megtalálható az új „Magyar Cserkész Színdarabjai” sorozatában. Az első 10 füzet már megjelent.

1. Dr. Borka: *Rádióebéd*. Cserkészmóka.
2. Erczbrucker: *Erdő mellett nem jó lakni*. Cserkészvigjáték.
3. Radványi: *Booz mezején*. Karácsonyi cserkész-jelenet.
4. Dr. Borka: *A nadrág*. Cserkésztréfa.
5. Almásy: *S. O. S.* Cserkészszínmű.
6. Dr. Borka: *Göre Gábor*. Vidám jelenet.
7. Schrank: *Mafeking hőse*. Komoly cserkészszínmű.
8. Radványi: *Dugó Dani Angliában*. Fantasztikus cserkészszálom.
9. Bellmay—Harangi: *Betörő a csapdában*. Cserkészbohózat.
10. Boddington—Harangi: *Különös éjszaka*. Cserkészszínmű.

A 10. füzet ára mindössze 2.— pengő. Megrendelhető a Gazdasági Hivatalban. Vidéki rendeléseknél a portóköltséget felszámítjuk.

MCMXXXIII. VIII. 1—15. Már elhagyta a nyomdát és sok cserkésznek és csapatnak könyvtárát díszíti az a csinos kis könyv, mely vitéz Faragó Ede országos vezetőiszt szerkesztésében és „**A magyar cserkész a jamboreen**” címen jelent meg. Ez a kis könyvecske elének tárja az egész jamboreet a cserkészek szemével nézve és azok megfigyelései alapján.

Ez a 120 oldalas és négyszínben nyomott borítékban fűzött könyvecske kapható a Gazdasági Hivatalban és a Cserkészboltban, ára 80 fillér.

Ismét Jamboree. Az elmúlt IV. Világjamboree már csak az emlékekben él, de még sokan vannak, kik szeretnék annak előzményeit, lefolyását, szervezetét és utóhangulatát megismerni. Ezen igényeket kívánja kielégíteni a Jamboree Táborparancsnokság összeállításában megjelent „**Beszámoló a IV. világjamboreéről**”. — Ez a kis füzet, mely úgy a csinos külsővel és mindent megmagyarázó és kielégítő tartalommal, mint fölötté olcsó árával, minden igényt és kívánalmat kielégít, beszerezhető a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. szám. Ára 80 fillér, vidéki rendeléseknél a portót a rendelő viseli.

**A MAGYAR TURISTA SZÖVETSÉG ÉS A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG
HIVATALOS UTAZÁSI IRODÁJA**

A CSERKÉSZBOLT SZÖVETKEZET KEBELÉBEN

Telefon: *18-7-64
*11-2-34

Budapest, 1934. február 1.
V., Nagy Sándor-utca 6.

KEDVES CSERKÉSZTESTVÉR!

Örömmel adjuk szives tudomásul, hogy a Magyar Turista Szövetség Tanácsának 1934 január 15-i és a Magyar Cserkész-Szövetség Országos Intéző Bizottságának 1934 január 17-i határozata értelmében e két szövetség közös hivatalos utazási irodája a Cserkészbolt kebelében megkezdte működését.

Az utazási irodát sem a Turista, sem a Cserkész Szövetség nem tekinti hasznothajtó vállalkozásnak, hanem azt a célt tűzte ki maga elé, hogy

a túrázást olcsóbbítsa.

Ez csak az által válik lehetségessé, ha a szervezett turista- és cserkésztestvérszervezet utazási ügyeit központi-
lag kezeljük és így mód nyílik arra, hogy az eddigi utazási kedvezményeket, éppen a tömegmozgalmak révén, tökéletesen kihasználjuk, illetőleg esetleges új kedvezmények megszerzése által tovább építsük.

Amidőn a Cserkészbolt ezen új munkaterületét és szolgálatát a cserkészmozgalom iránt ezúton bejelentjük, szeretettel hívjuk minden Cserkésztestvérünket, hogy teljesen díjtalan szolgálatunkat, melyet a Cserkészház fsz. 11. számú termében naponta reggel 9-től este 7 óráig külön e célra beállított alkalmazottunk lát el — felvilágosítás, menetvonal, illetve túraösszeállítás, egész tervek elkészítése vagy csak a legnagyobb kedvezmények figyelembevételével összeállított költségkiszámítás stb. tekintetében — minél sűrűbben vegye igénybe.

Hisszük, hogy ezzel megoldáshoz közeledik az az óhaj, hogy egyetlen magyar cserkész előtt sem maradjon édes hazánk bármely része ismeretlen föld.

Jó munkát!

CSERKÉSZBOLT SZÖVETKEZET

Dr. Achtschuler *Horváth*